

Zrin

List učenika i učitelja OŠ Petra Zrinskog, Zagreb

U sretnoj školi

Broj 22
Lipanj, 2016.

ŠKOLSKI LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE PETRA ZRINSKOG

školska godina: **2015./2016.**

ADRESA:

Krajiška 9, Zagreb

TELEFON:

(01) 3908-520

E_mail:

ospz@os-pzrinskog-zg.skole.hr

WEB:

<http://www.os-pzrinskog-zg.skole.hr>

RAVNATELJICA:

Mirjana Jermol, dipl. učiteljica

GLAVNA UREDNICA:

Julija Vejić

UREDNIŠTVO:

**Adrian Vukelja, Eva Šiško,
Fran Ogurlić, Mihael Milavić,
Kristijan Kuveždić, Laura
Kunčić i Paula Kosović**

TEMA BROJA: **U sretnoj školi**

UNOS I OBRADA TEKSTA:

Članovi novinarske grupe

GRAFIČKA OBRADA:

Julija Vejić

LOGOTIP:

Eva Šiško, 6.a

NASLOVNICA:

**Scenografija glazbeno-scenskog
programa "U sretnoj školi" - Grupa za
vizualni identitet škole**

NAKLADA: **700**

TISAK: **Robi-Graf, Zagreb**

SADRŽAJ

STR

UVODNA RIJEČ	3
KURIKULARNA REFORMA	4
DAN ŠKOLE	5
HUMANITARNE AKTIVNOSTI	10
PROJEKTI	17
NOVINARSKÉ DOMAĆE ZADAĆE	23
PEROM OKO SVIJETA	31
ISTRAŽIVAČKO NOVINARSTVO	38
TERENSKA NASTAVA	46
JEZICI	50
VRIJEME ZA IGRU	55
GLAZBA	56
FILM	58
SLOBODNE AKTIVNOSTI	59
NAŠI USPJESI	62
STRIP	63
PRIČA ZA KRAJ	64

Kako se kuha trač? - Dramska skupina

Uvodna riječ

Dragi čitatelji Zrina!

Bila je ovo burna godina. Povratak u domovinu iz Bruxellesa, ponovni rad u razredu, formiranje novinarske grupe...

Manje-više, bila je to jedna vrlo upješana godina. U radu smo, kao i u životu nailazili na male novinarske prepreke, ali nismo se dali smesti. Prisjetili smo se poznate izjave koju je rekao Thomas J. Watson **“Uzmite mi moje tvornice i spalite sve zgrade, ali ostavite mi moje ljude i započet ću sve ispočetka.”** Tako je naša mala novinarska grupa hrabro odlučila kako nas ništa neće spriječiti u naumu da pripremimo još jedan ZRIN, ljepši, bolji, bogatiji... Slobodno nastavite niz kada prelistate naše stranice.

Nastojali smo biti aktualni, popratili smo važna događanja u školi i izvan nje, bavili se istraživačkim novinarstvom, bili vaše oči, uši, jezik i ruke.

Listajte, čitajte, gledajte, komentirajte i pridružite nam se dogodne u novom broju. Dobrodošli ste!

Vaša novinarska grupa s voditeljicom Julijom Vejić

Članovi novinarske grupe: Vitomir Brebić, 6.a, Katarina Čubrić, 6.a, Fran Jurić, 6.a, Dora Roter, 6.a, Adrian Vukelja 6.a, Eva Šiško, 6.a, Fran Ogurlić, 6.b, Lucija Remeta, 6.b, Stella Jadrić, 6.c, Kristian Kuveždić, 6.c, Jelena Ladešić, 6.c, Mihael Milavić, 6.c, Lucija Ravljak, 6.c, Vedrana Iva Rimac, 8.a, Mia Mrakužić, 8.a, Katarina Grlić-Radman, 8.c, Laura Kunkić, 8.c, Paula Kosović, 8.c

(Na žalost na fotografijama nedostaju neki članovi grupe koji su u vrijeme fotografiranja bili bolesni.)

Kurikularna reforma

Što učenici znaju o reformi?

Pitali smo učenike šestih i osmih razreda što znaju o Kurikularnoj reformi. Pitanja su bila primjerena njihovoj dobi.

Jeste li čuli za kurikularnu reformu i iz kojih izvora?

Gotovo svi učenici čuli su za kurikularnu reformu, ponajviše iz medija, a tek nekih 10% u školi.

Što znači riječ kurikulum?

Nitko od učenika nije znao značenje riječi kurikulum ili kurikulum.

Koliko će trajati osnovna škola (prijedlog)?

Učenicima su ponuđeni odgovori: 8 godina, 9 godina i 10 godina. 60% učenika misli da će OŠ trajati i dalje 8 godina, 9 godina odgovorilo je 5% učenika, za 10 godina odlučilo se njih 5%, a čak njih 30% odgovorilo je da ne zna.

O kojim promjenama

ste najviše čuli?

Najviše su čuli o promjenama vezanim za lektiru i ocjenjivanje.

Nisu znali objasniti što se mijenja u prijedlogu praćenja i ocjenjivanja učenika.

Manji broj ispitanika čuo je da se ukida brojčano ocjenjivanje, ali nisu znali detalje.

Zanimljivi su bili komentari o sadašnjoj i budućoj školi.

Što biste vi mijenjali u sadašnjoj školi?

Većina učenika misli kako imaju prevelik broj predmeta, s velikim brojem nezanimljivih udžbenika i sadržaja i da to treba mijenjati. Smanjili bi broj obveznih predmeta, a povećali broj izbornih predmeta.

Smatraju da učitelji trebaju biti kreativniji.

Čega ima premalo, a čega previše?

Smatraju da treba biti više izbornih sadržaja, više istraživačke nastave i nastave za život.

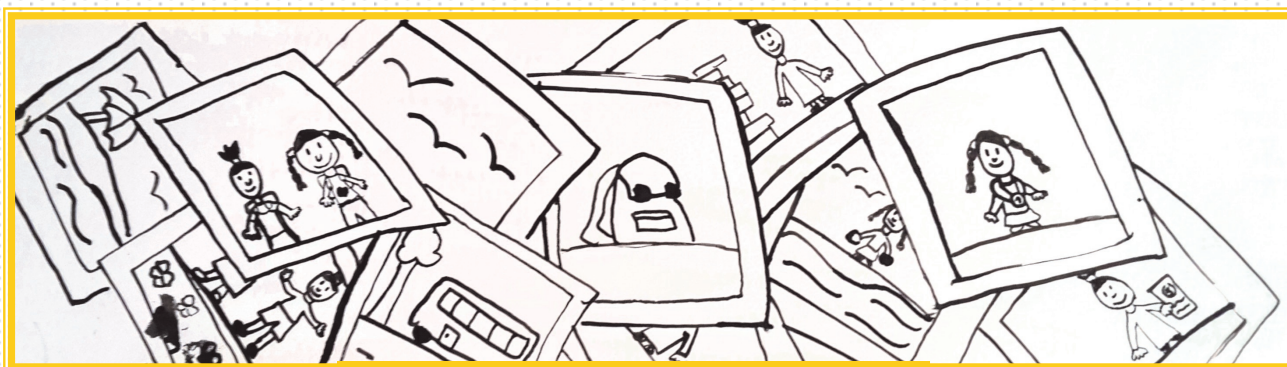
Misle kako previše uče nepotrebnih, promjenjivih činjenica, kako previše „bubaju“ napamet i kako imaju previše testova. Također, izražavaju nezadovoljstvo trajanjem odmora između nastavnih sati.

Voljeli bi imati i više sati TZK, ali također u drukčijem obliku.

Mislite li da treba provesti kurikularnu reformu tj, napraviti promjene u današnjem obrazovanju?

Na ovo pitanje svi su učenici odgovorili isto. „Promjene trebaju početi što prije jer smo previše opterećeni.“

S učenicima razgovarala Julija Vejić, voditeljica novinarske grupe

S vrata učionice 4.a - "U sretnoj školi"

Dan škole

22. SVIBNJA 2016.
Ove godine Dan škole
obilježen je u sklopu
manifestacije Mjeseca
kreativnih i kulturnih
industrija pod
pokroviteljstvom HUP-a.

Glazbeno scenski program nazvan je „U sretnoj školi“, a pripremili su ga dramska grupa, orkestar, zbor, grupa za vizualni identitet i bivši učenici škole. Program je izveden u kazalištu Komedija, a cilj je bio prikupiti sredstva za uređenje učionice, tj. dvorane u kojoj se isti spremaju za nastupe.

Donacije se mogu uplatiti na račun škole s naznakom za uređenje dvorane s ogledalima.

IBAN: HR2323900011100023495

Ovako naš prostor trenutno
izgleda,

Priredbu je otvorila ravnateljica škole, gđa Mirjana Jermol.

Iz pozdravnoga govora:

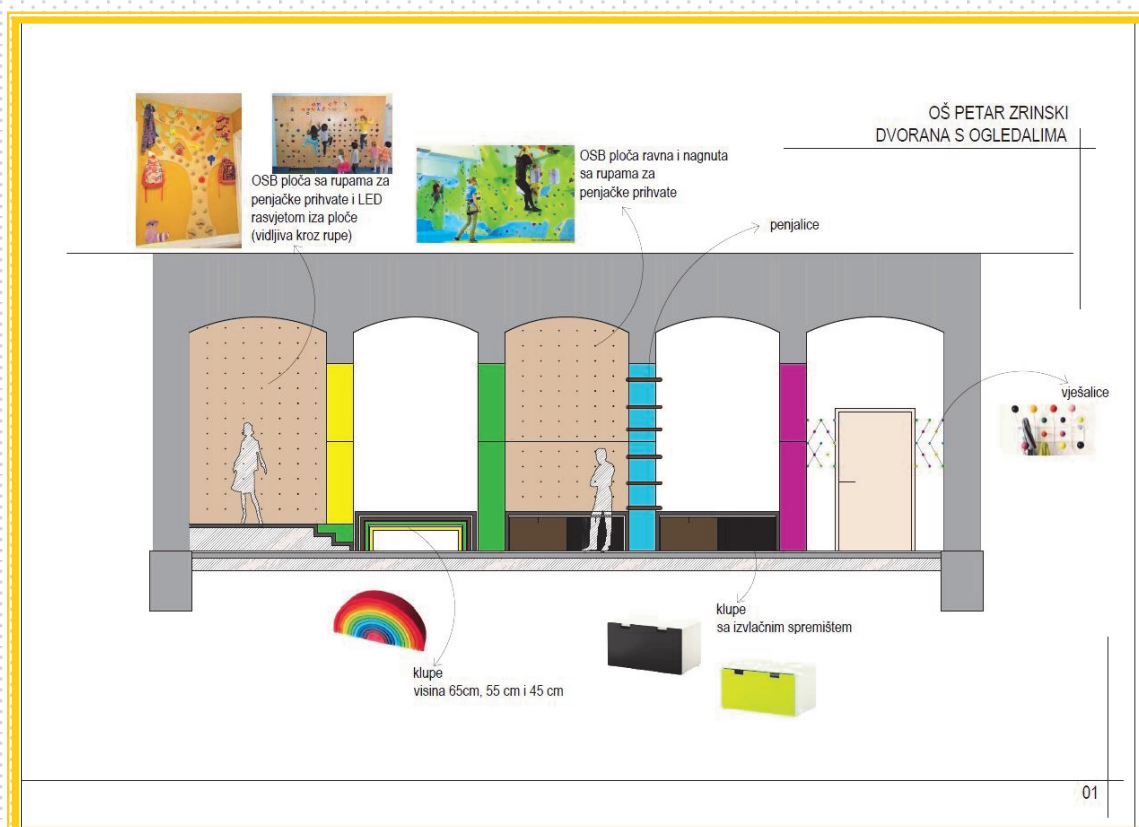
...Učitelji ove škole znaju da je nastava mnogo lakša nego odgoj. Za nastavu se mora samo nešto znati. Za odgoj se mora nešto biti. I zato što jesu, oni znaju da je dječje srce po prirodi dobro, osjetljivo i nježno. Uče Vašu djecu da više gledaju zvijezde, da se ozbiljnije igraju, da istražuju granice svojih mogućnosti, da mijenjaju svijet svojim

stavovima, da svoje „ja“ stvaraju svaki dan, da budu prirodni i jednostavni, da očekuju od sebe najbolje, da rastu, uče, stvaraju, budu znatiželjni, otkrivaju dobrotu i mudrost, da svaki neuspjeh dočekaju i isprate s osmijehom. Uče ih da je svijet zadivljujuće mjesto u kojem svatko od njih igra svoju ulogu, da postaju veći kad svoje posebnosti dijele s drugima. Nastojimo im zajedno s vama

smijehom ispuniti svaki dan jer će im od njega srce rasti.

Znamo da su jedinstveni i neponovljivi, daroviti u nečemu, a ne baš u svemu, kad nas ljute dajemo im ljubav i strpljenje. Učimo ih da se hrane iznutra da bi mogli isijavati prema van. I doista, samo u sretnoj školi sretna djeca mogu napraviti ono što ćete vidjeti večeras ...

a ovome težimo...

Gostima se obratio predstavnik Vijeća roditelja g. Tomislav Gojšić

Dragi roditelji, bake i djedovi, dragi prijatelji škole i poslovni partneri.

I ja sam prije par desetaka godina bio učenik naše Škole kao i moj tata kao i tata od mog tate. Kada ste ne samo fizički mali, onda Vam škola izgledao vrlo veliko, ne samo kao zgrada već kao institucija i živo biće sa ozbiljnim ljudima u njoj, gdje se nešto uči, radi, stvara.

Danas, kada se osvrnem na svoje školske dane, s osmijehom na licu pamtim svaki trenutak koji sam proveo u njoj i izvan nje pa i pokoji neopravdani sat.

Danas također stojim ovdje kao roditelj, čije dijete proživljava sasvim novu dimenziju djetinjstva s kojom se mi roditelji još dobro nosimo, ali tu moram pohvaliti i učitelje bez kojih naša djeca ne bi dobila svo potrebno znanje i disciplinu pa čak i prijateljski savjet koji zlata vrijedi dalje u nastavku njihovog školovanja.

Posebno bih volio

naglasiti da naša škola preuzima i odrađuje velik dio posla, osim obrazovanja i priprema za nove životne izazove, osiguravaju nama roditeljima bezbrižna jutra kada znamo da će djeca biti u sigurnim rukama, a

vratiti se kućama svakim danom sve pametnija, bolja i skusnija. Svim onim tetama i „stričecima“ koji kuhaju za naše mališane, svim onim tetama koji čiste za našom djecom, učiteljima, ravnateljici, stručnoj službi, VELIKO HVALA.

Kao što imate priliku vidjeti, danas

ova predstava nije održana u našoj školi jer smo željeli biti ispred vremena, biti drugačiji od drugih, nagraditi trud svih onih koji su se pripremali za ovaj trenutak, i dati im šansu da budu rame uz rame s najboljima na ovim daskama kazališta Komedija.

Takvu priliku ali i izazov možemo očekivati samo od škole koja je prepoznala talent svojih učenika i dala im priliku da pokažu sve što znaju i mogu kada se male ruke slože.

Ova danas predstava nije samo predstava već poziv da se svi zajedno udružimo i pomognemo našoj Školi da osigura bolje uvjete novim generacijama, tako što ćemo obnoviti prostoriju gdje nastaju sve ideje i kreacije naše djece.

Ovo danas dokaz je naše povezanosti u jednu lijepu priču koja traje skoro 2 stoljeća, i koja će biti upisana u povijest naše Škole.

Mi smo uživali, a Vi koji niste bili na predstavi, pogledajte barem “fotke”

Dramska grupa

Pozdravni govor

Mali i veliki zbor, orkestar ... - SVI

Ozbiljni orkestar

Kritički osvrt na priredbu "U sretnoj školi"

Supruga slavnog skladatelja Johanna Sebastiana Bacha rekla je kako je njen muž malo

pažnje pridavao kritikama. Ipak je dodala kako ga je poruka jednog studenta posebno taknula. Napisao mu je kako se nakon njegovog koncerta osjećao kao da cijeli tjedan neće biti

Perfomance

"Bite of Rock"

spособan učiniti nikakvo zlo. Evo, tako sam se i ja osjećala nakon naše raspjevane, maštovite, protutračerske, govorima oplemenjene priredbe na pozornici kazališta "Komediya" na kojoj

su se ispod ekološki z a n i m l j i v i h divovskih cvjetova izmjenjivali mali i veliki glumci, pjevači, svirači, plesači, zabavljači - bivši i sadašnji učenici. Dani prolaze, neka taj osjećaj traje...

prof. Marina Peterlin

Bivši učenici

Roditelji nas podupiru

Učenici 4.a u svojoj "novoj" učionici

Početkom šk. god. 2014./2015. tadašnji 3.a razred preselio se na prvi kat u učionici broj 15 čiji inventar je bio u dosta lošem stanju. Naime, na inicijativu učiteljice i roditelja na ROS-u je odlučeno da se učionica obnovi. O svemu tome obavijestila sam ravnateljicu koja nam je odlučila pomoći u realizaciji naših zamisli.

Kompletni ormari, učiteljičin stol i još neki detalji upotpunili su učionicu uz donaciju računala putem Zagrebačke banke na inicijativu roditelja iz razreda. Nakon toga su roditelji putem donacija prikupili oko 20.000,00 kn i sa tim novcem učionica se kompletno renovirala. Napravljeni su svi soboslikarski i

parketarski radovi, a firma koja je izvodila soboslikarske radove, svoj posao nije naplatila.

Odlukom roditelja odlučeno je da se razrednici kupi LCD projektor i prijenosno računalo, što je i ostvareno. Ravnateljica je kupila nove stolice i rolete te je na oštećenim

klupama promijenila gornje plohe. U ovoj školi radim 30 god. i nikada do sada roditelji nisu donirali toliki novac za uređenje razreda te smatram da takav tip donacije zavrđuje

veliku pozornost i poštovanje prema roditeljima ovog razreda.

Bilo bi prekrasno kada bi svaka učionica mogla tako izgledati. 4. a razred je spreman prihvatiti svaku aktivnost i realizirati ju.

Iz pera Sanje Miklec

Pogled na učionicu 4.a

Za tisuću radosti

I ove školske godine doživjeli su najpotrebitiji plemenitu velikodušnost učenika naše škole i njihovih roditelja.

U vremen u došašća pomogli smo im novčanim prilogom sakupljenim od prodaje božićnih kartica s poticajnim p o r u k a m a poduprijevši tako t r a d i c i o n a l n u nacionalnu akciju hrvatskog Caritasa "Za tisuću radosti".

u našem gradu. Kao znak zahvalosti za v i š e g o d i š n j u uspješnu suradnju primila je naša škola u o č i božićnih blagdana od udruge medalju i diplomu sa zahvalom.

U ovim akcijama sudjelovali su vrlo rado i svi djelatnici

škole, a organizirale su ih mala i v e l i k a karitativna

skupina.

vjeroučiteljice Nevenka Došen, Silvana Lelas i Ana Tutić

Katolička udruga "Kap dobrote"

U korizmenom vremenu sakupljena je značajna količina namirnica i higijenskih potrepština za udrugu "Kap dobrote" koja skrbi za najpotrebitije

Karitativna skupina iz 6.a

Prikupljanje plastičnih čepova

Humanitarna akcija prikupljanja plastičnih čepova Udruge oboljelih od leukemije i limfoma (UOLL)

Udruga oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske (UOLL) pokrenula je projekt pod nazivom "Plastičnim čepovima do skupih lijekova".

Ove školske godine i naša škola se priključila humanitarnoj akciji prikupljanja plastičnih čepova.

Cilj akcije je stvaranje čistijeg okoliša, poticanje

održivog razvoja, edukacije građana o važnosti zaštite okoliša ali i pomoć oboljelima od teških malignih bolesti.

Naši učenici odazvali su se u velikom broju. Na tom putu naučili su nešto o važnosti zaštite i očuvanja okoliša te su pokazali koliko veliko srce imaju za one kojima je ova akcija od životne važnosti.

Zahvaljujemo svima koji su se odazvali ovoj akciji.

Voditeljica projekta
Kristina Branković

Priprema ...

Pozor ...

SAD!

Rezultat

Srcem za Afriku

Ovogodišnji Božićni sajam bio je posvećen djeci Burkine Faso, jedne od najsiromašnijih zemalja svijeta, kao dio UNICEFova projekta Škole za Afriku.

U taj plemeniti projekt uključili su se učenici naše škole: članovi likovne grupe, Mladi knjižničari, učenici Odjela produženog boravka, učenici nižih razreda te, od viših razreda, učenici 5.c i 7.c razreda.

Sajam je održan 8.i 9. prosinca od 14,30 do 19 sati u predvorju Škole. Na sajmu su se mogli kupiti najrazličitiji predmeti, radovi naših učenika: od prekrasnih keramičkih anđela i raznovrsnih gljiva koje su izradile kreativne ruke naših članova

likovne grupe, knjižnih označivača, prelijepih radova naših vezilja, nakita, čestitki, nakita za bor, do

posebno urešenih božićnih svijećnjaka koje su izradili učenici 7.c razreda.

Interes za sajam bio je veći od naših očekivanja, a utržak nas je doista učinio ponosnima i sretnima. Bila je to i potvrda kvalitete naših radova!

Sajam je u potpunosti uspio i s radošću smo cjelokupni iznos donirali za opremu škola u Burkini Faso, jer je doista tako dobar osjećaj činiti dobro!

Ivančica
Baranović-Puh

Humanitarna prodaja

“Where is the Life we have lost in living”

(Gdje je život koji izgubismo u življenju)

“The Rock”; T. S. Eliot

Pomogao sam izbjeglicama

Kai i Eliot, i naš Matej Dulić iz 3.a postavio je isto pitanje vidjevši patnje izbjeglica. Odlučio je djelovati...

19. rujna moji roditelji su gledali na vijestima što se događa s izbjeglicama iz Sirije u Hrvatskoj. Odlučili su ići na Velešajam. Tamo su im policajci rekli da su izbjeglice na granici Hrvatske i Slovenije. Tada su došli po mene. Otišli smo u dućan po namirnice. Kupili smo hrane i voćem, čokoladice i razne grickalice.

Ja sam kad kuće izabrao neke svoje igračke, najviše autice. Brzo smo došli autom do granice. Kad smo stigli ugledali smo veliku obitelj s puno djece. Oni nisu

Volonteri pomažu

došli brzo, jer su prešli puno kilometara. Bili su
jako umorni i žedni. Jedna djevojčica je molila moju mamu
bocu vode na engleskom: "Water!" Ja sam nekim
malim dječacima dao svoje autice i druge igračke.
Bilo mi je drago što sam ih razveselio.

Na graničnom prelazu

Tu su se zahvaljivali na svemu. Onda smo još
donijeli stvari u crveni križ na granici. Tamo mi je
teta obećala da će igračke podijeliti djeci. Rekla je da ima
dosta hrane i vode i da im trebaju četkice i paste za
zube, britvice i ostale higijenske potrepštine.

Tamo je bilo puno ljudi na travi. Probavali su stare
tute cipele koje su donijeli ljudi iz Hrvatske.

Bilo je samo nekoliko malih restora.

Te večeri je počeo padati kiša i ja sam razmišljao
kako je njima bez krova.

Matej Dulić, 3.a

Projekti

Projekt prvih razreda - uljepšajmo okoliš škole

Učenici prvih razreda naše škole realizirali su projekt Uljepšajmo okoliš škole u tijeku mjeseca travnja.

Svaki učenik je donio sadnicu cvijeća i uz pomoć učiteljica posadio u žardinjere ispred škole.

Sada je ulaz u školu lijep, prepun šarenog cvijeća.

Možemo reći da smo i žalosni jer smo se trudili posaditi cvijeće, a već sljedeći dan je netko izvadio nekoliko cvjetova iz žardinjera.

Hvala svima

koji se brinu da nam okoliš bude lijep!

Učenici 1. a, 1. b i 1. c razreda s učiteljicama Ivanom Krušelj, Vlastom Berger i Kristinom

Prvaši u akciji

Kad psi kakaju, vlasnik
to treba skupiti.

Nala Perica, 1.b

Molim vas ne uništavajte cvijeće
i biljke. Oni su isto živa bića.

Odnosite se prema njima kao prema
sebi! Aneta Delić 1.b

Doručak za pet

U ožujku 2016. organizirana je kampanja 'Doručak za pet' u sklopu programa 'Petice-igrom do zdravlja' kojeg provodi Hrvatski liječnički zbor.

U taj projekt uključio se naš razred, 2.b. Cilj je podići svijest o važnosti jutarnjeg obroka.

Radovi su bili vrlo maštoviti, i u zdravstvenom i u estetskom smislu. Bilo je keramičkih posuda te serviranog jestivog cvijeća. Najorginalniji rad osmislila je Tia Filipec. Doručak za pet sadržavao je integralno pecivo, pureću šunku, list zelene salate, rajčicu, mozzarellu s par kapi

maslinova ulja. Za piće je osmislila cijeđeni narančin sok, a za desert voćni ražnjić: kriška jagode i jabuke s groždem.

Zahvaljujemo se našoj školskoj kuhinji koja nam je priredila pobjednički 'Doručak za pet' koji je mamio poglede svih prolaznika. Veliko hvala Luciji, Božici, Mariji i Borisu na suradnji!

Vaš 2.b!

Tia Filipec, 2.b

2.b u blagovaonici

Kuhar Boris i Tia

Promocija knjige

Julijane Matanović 'Rečeno - učinjeno'

Učenici 8. c razrednog odjela zajedno sa svojom profesoricom Julijom sudjelovali su u promociji nove knjige Julijane Matanović u Gradskoj knjižnici Vladimir Nazor.

Većini učenika bio je to prvi susret „u živo“ s nekom književnicom. Reakcije

su bile više nego pozitivne. Prije samoga susreta izvršili smo pripreme u našoj školskoj knjižnici s knjižničarkom Ivančicom (koja nam je ljubazno susret i dogovorila) upoznali smo se s osnovnim podacima o književnici i njezinim opusom za djecu.

Tijekom izlaganja učenici su s velikim zanimanjem pratili izlaganje vrlo zanimljive, dinamične i nadasve humoristične osobe. Julijana nas je

razoružala svojom neposrednošću i otvorenošću, što je rezultiralo i našom velikom aktivnošću. Planirani susret oduljio se s predviđenog sata na dva sata, a spisateljica je revno odgovarala na sva naša pitanja.

Svi učenici su rekli kako je susret bio više od očekivanog i da jedva čekaju pročitati knjigu i upoznati nekog novog pisca jer se ovako zanimljivije uči.

Laura Kunkić, 8.c

Predstavljanje knjige

Julijana Matanović s učenicima 8.c

Znakovni jezik

“Vrijediš onoliko koliko jezika govoriš”

Ponukane tom s t a r o m u z r e č i c o m , odlučile smo se na učenje još jednog “stranog” jezika, ne onog kojeg govorimo, već onog kojeg pokazujemo i koji e isti u cijelom svijetu.

Hrvatski znakovni jezik (HZJ) je jezik kojeg koriste gluhi ljudi jer se u znakovnom jeziku govori, ne glasom, nego rukama. U HZJ-u postoji jednoručna i dvoručna abeceda, te znakovi za svaku pojedinu riječ. Znakovi se razlikuju po položaju i pokretu šake, izražajem na

licu, i mnogim drugim stvarima. Znakovni jezik nije način govorenja, nego poseban jezik.

Bitno je znati znakovni jezik radi komunikacije sa gluhima, a zabavno ga je učiti!

M i u č i m o znakovni jezik na tečaju HZJ-a u udruzi za gluhe i nagluhe *Znakovito*. Krenule smo na t e č a j r a d i komunikacije sa gluhima, ali i radi zabave, a nadamo se da će nam biti korisno u budućnosti.

Na tečaju nas uči gluha učiteljica, a na p o č e t k u i prevoditeljica. Učimo znakovni jezik kroz zabavu, a ponekad zaigramo i neku igru!

Udruga *Znakovito* nalazi se u Ulici kneza Mislava 7.

Tia Rapo i Danica Škreblin, 6.c

Tia i Danica u učionici udruge “Znakovito”

Novigradsko proljeće

“ŠKOLA ZA DAROVITE”

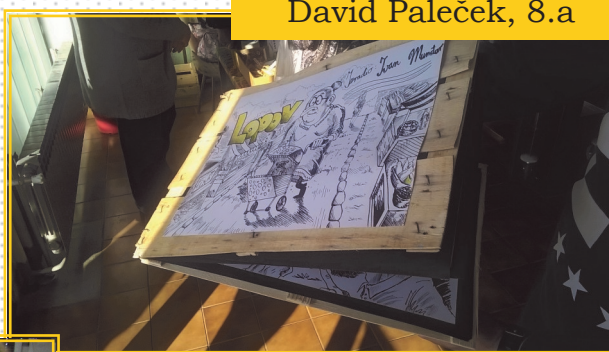
Naša škola poslala je pet istaknutih članova Likovne grupe na likovne radionice u Novigrad.

Keramička radionica:
Lara Kadić, 8.a

Slikarska radionica:
David Paleček, 8.a

Radionica grafičkog
dizajna: Matea Prelog, 6.c

Kostimografska radionica:
Katarina Ereš, 7.a

Novinarske domaće zadace

Već je zvijezda, a tek joj je 12

Hana Kosić naizgled je obična dvanaestogodišnja djevojčica, koja ide u moj 6 razred i s kojom se svaki dan družim. Hana je sve, samo ne obična. Ona je odlična učenica, ona je uvijek nasmijana, ona je prava prijateljica, ona je višestruka prvakinja Hrvatske u umjetničkom klizanju. Odlučila sam Hanu predstaviti širem čitateljstvu.

Prošli tjedan si izostala iz škole. Smijem li znati zašto?

Naravno. Bila sam u Italiji na zimskim pripremama u klizanju. Tjedan dana intenzivnih priprema puno mi znači.

Često izostaješ iz škole, je li ti teško nadoknaditi školsko gradivo?

Ponekad. Najčešće nemam vremena učiti vikendom jer su vikendom najčešće natjecanja pa moram preko tjedna ulagati više truda, što zna biti vrlo naporno ako želiš biti uspješan i u školi i u sportu.

Vratimo se klizanju. Kada si prvi put stala na klizaljke i odlučila trenirati klizanje?

Imala sam pet

godina i zadivljeno sam najprije počela na promatrala na televiziji koturaljkama. Danas kako klizačice skaču i klizem u klizačkom klubu „Leda“.

Kako su „klizaljke pobijedile koturaljke“?

Ne znam. U jednom trenutku klizanje je jednostavno prevagnulo. Postalo mi je ljepše, zanimljivije, izazovnije.

Sjećaš li se svog prvog natjecanja?

rade piruete. Naravno privukle su me i one lijepe šljokaste haljinice u kojima se klize. Mama me upisala u klizačko koturaljski klub Medveščak. Tamo sam

Da, bilo je to prije šest godina. Bila sam u tzv. početnicima i nisam još dobivala ocjene za nastup. Prije nastupa prišla mi je teta i pitala me imam li tremu. Uzbuđeno sam

Rad predložen za državnu smotru LiDraNo 2016.

joj odgovorila da imam, a kada me je upitala znam li što je to, iskreno sam joj odgovorila da ne znam što je trema.

Kako se osjećaš prije samoga nastupa? Imaš li tremu?

Uvijek sam jako nervozna prije nastupa. Počnem se sva tresti i razmišljam hoću li uspjeti sve planirano, hoću li pasti i slično. Što će reći sudci, trenerica, mama? Imam i moto kojeg ponavljam u sebi do početka točke koji glasi: „Ja to mogu, ja to hoću, ja to želim!“ A onda otkližem na led i moja čarolija počinje, a sve ostalo prestaje. Klizanje je pravi užitak. Trebaš probati.

Gdje i kako treniraš?

Treniram šest puta tjedno na klizalištu Velesajam ili u Domu sportova, po dva puta dnevno. Prvi trening je rano ujutro prije škole, a drugi poslijepodne nakon škole. U početku mi je bilo teško ustajati rano ujutro, ali sam se s vremenom navikla.

Koji su tvoji najbolji rezultati?

U Hrvatskoj sam prva u naprednim mlađim juniorima. Zapravo, pet puta sam

bila Prvakinja Hrvatske u umjetničkom klizanju u svojoj kategoriji. Uz to sam i Prvakinja u Evropskom kupu 2015.

Puno si putovala po Hrvatskoj, ali i izvan nje. Gdje si sve bila i gdje ti je bilo najljepše?

Najviše sam putovala po Europi. Bila sam u Budimpešti, Beogradu, Pragu, Ostravi... Bila sam i jednom gradu u Češkoj, ne mogu se ovaj tren sjetiti kako se zove. Bila sam i u Turskoj, u Istanbulu i Erzurmu. Ipak, najljepše mi je bilo ovo ljeto u Americi, u Chicagu. U Americi je sve puno veće nego u Europi. Bila sam zadivljena.

Kada gledam klizanje uvijek me čudi kako se klizači i klizačice uspiju tako brzo dignuti i nastaviti klizati nakon što padnu? Je li vas sram?

Nije lako i nije me sram. To se svakome može dogoditi. Bude mi malo neugodno, ali tek poslije nastupa. Kada padnem pomislim da je gotovo, ali se brzo sjetim da trebam ustati i izvući najbolje što mogu te da nastavim dalje. Sve su to sekunde

i jednostavno se događa. Ipak je to led.

Jesi li ikada imala neku težu ozljedu od klizanja i skokova?

Jesam, prije nekoliko tjedana sam na treningu dobila udarac klizaljkom u nogu. Porezala sam se i morala sam ići na šivanje. Na drugoj sam nozi od pada dobila hematom pa nisam mogla hodati duže vrijeme. Imala sam i problem s rastom koljena zbog skokova koje izvodim.

Što te motiviralo da nastaviš klizati nakon te ozljede?

Poticala me pomisao da sam još mala i da je puno toga ispred mene. Na žalost, povrede su sastavni dio sporta, ali nije dobro odustajati od snova.

Koji ti je najzahtjevniji element koji izvodiš?

Trostruki Scalhow. Nije lako skočiti na ledu, izvesti rotaciju i uspješno doskočiti na led. Zapravo sve me veseli kada dobro izvedem. Sve figure su lijepe i zanimljive na svoj način.

Što bi radila da ne kližeš?

Vjerojatno bih

glumila. Na glumu sam zapravo počela ići zbog klizanja, kako bi mi pomoglo u interpretaciji, ali u tome uživam i mogla bih se vidjeti i kao glumica u budućnosti.

Gledali smo te na Zagrebačkoj pirueti u Zagrebu, klizala si na završnoj reviji koja se ne ocjenjuje. Klizali su najbolji u svim kategorijama. Je li ti tada lakše i kako se osjećaš kad kližeš u prisustvu zvijezda?

Malo je lakše klizati kada znaš da nećeš dobiti ocjene. S druge strane znam da me gledaju prijatelji, poznanici, publika... Uvijek sam uzbuđena, i ponosna i sretna, sve u isto vrijeme. Nadam se da ću

i ja u budućnosti klizati poput pravih "zvijezda" i da ću i ja jednom zasjati na klizačkom nebu i postati nekome uzor.

Komentatori su te nazvali budućom klizačkom zvijezdom i rekli da te publika voli. Koliko ti to znači?

Ma nisam ti ja još zvijezda, ali voljela bih to postati. Ugodno je čuti lijepe riječi o sebi i znati da netko divi

onome što radim. Lijepe riječi me motiviraju da budem još bolja.

Imaš prekrasnu dugu kosu koju je predivno vidjeti. Koliko ti ona smeta kad izvodiš skokove ili piruete?

Rijetko plešem s raspuštenom kosom jer je to teško. Vežem ju u punđu, ali moram staviti puno gela za kosu kako mi ne bi

smetala. Kada završim jedva čekam oprati kosu jer je zbog gela jako teška pa me ponekad zna zaboljeti glava. Na Pirueti sam imala raspuštenu kosu. Lijepo ju je vidjeti, ali otežava klizanje.

Treba puno vremena kako bi kosa dosegla toliku duljinu. Bi li ju odrezala i donirala za izradu perike?

Naravno. To je samo

kosa i opet će narasti. Zapravo već sam ju jednom donirala i jako sam sretna što će sada jedna djevojčica dobiti periku od moje kose. Lijepo je moći pomoći.

Tko ti bira i dizajnira haljinice?

Imam „šnajdericu“ koja meni i mami pomaže oko dizajna i izrađuje mi haljinice za nastupe. To je uvijek zanimljivo iskustvo.

Na Pirueti si plesala na rock glazbu. Izgledala si poput „rokerice“. Publika ti je puno pljeskala. Tko i kako bira glazbu?

Glazbu biramo mama i ja zajedno uz malu pomoć trenerice koja kaže kakva mi treba biti glazba za

sljedeći nastup.

I za kraj, tko ti je uzor u klizanju?

Prekrasna Juna Kim, klizačica iz Koreje.

Hvala ti na razgovoru. Želim ti puno uspjeha i u klizanju i u životu!

Hvala tebi što si mene odabrala za svoj prvi novinarski zadatak. Sretno i tebi!

Eva Šiško, 6.a

Dva lica jedne medalje

One su Ana Željковиć i Božena Bičvić . Jedna je Dalmatinka, a jedna Zagorka. Jedna je zaljubljenik u povijest, a jedna voli matematiku. One su odgojile generacije i na našu veliku žalost, idu u mirovinu.

UČITELJICA ŽIVOTA – *HISTORIA MAGISTER* (bez cenzure)

Svaka škola ima osobe koje nam daju najbolje savjete, potporu za život, inspiraciju za učenje. Takva je i naša profesorica povijesti Ana Željковиć. Ona je ujedno učenica (jedna od nas) i profesorica naše škole. U razgovoru s njom otkrili smo razloge njezine popularnosti među učenicima i profesorima.

Profesorice Ana, kako se osjećate s obzirom da Vam ubrzo završava radni staž?

L i p o . Zasluženno, uopće ne razmišljam o tome, meni je 'vako dobro i ja računam, sad je kraj

školske godine, dolaze praznici, a kako ću razmišljati kad dođe vrime, neman pojma. Sad mi je 'vako dobro i ja se osiđan ko' da radim ko' i svake godine. Neman 'opće osiđaj da ja idem u penziju.

Kako ste se počeli zanimati za povijest?

Ah, to je još iz osnovne škole, imala sam krasnog profesora i on me zainteresira', nije to meni bilo kao neki životni poziv, al' svidilo mi se i sviđa mi se i danas.

Je li vaša prava strast podučavanje ili povijest?

Ee, podučavanje. Više je meni draže kad ja vas malo podignem, kad ja vas malo zainteresiram. Meni je to zadovoljstvo, bilo da je to povijest, zemljopis, građanski

odgoj jel' to kulturno ponašanje bilo šta'. To je meni zadovoljstvo kad ja vidim da vi napredujete.

Što mislite o odnosu profesor-učenik i kakav bi bio idealan?

E ko' će ga znati! Neću ja bistrati sad o tome, to biste vi tribali znati. Meni je ovakav odnos s vama dobar, a jel' to pravo il' krivo ajd' u smokve.

Razlikuju li se djeca danas i kada ste tek počeli rad u školi? Je li ih je bilo teže „natjerati da misle“ danas ili prije?

Teže je danas. Iako je to manje-više sve isto, ali prije su dica znala da in o tome ovisi budućnost, a vama je sada bitna ocjena. I onda se vi manje trsite da naučite, a više se borite za ocjenu. Ja sam

uvik forsirala isto: Misli, misli, zaključuj svojom glavon tako da šta ja znan dica su uvik dica. Ne znan, ne znan ti na to pravi odgovor, piši jedan, ne znan.

Jeste li imali neku generaciju za koju ste se posebno vezali? Biste li se vratili u to

Jeste li imali nekada neki drugačiji posao? Jeste li nekada radili u nekoj drugoj školi?

Drugačiji posa' nisan imala, ja san od prvog dana u razredu. Radila san prije u Splitu, to znate, i kad san došla iz Splita odi

Opišite vaš dojam i boravak u ovoj školi.

Sto puta san van to već pričala. Lipo mi je svami, volin vas i prihvatili ste me 'vakvu kakvu jesan. Nisan se morala modificirat. A kolege isto, nikad mi nitko nije prigovoria da ja sad evo pričan dalmatinski, da ovo da ono. Meni je super. Baš se osičan dobro i prihvaćeno.

Kakvi su Vam planovi odlaskom u mirovinu? Planirate li se vratiti u rodni kraj?

Rekla san vam već da ne mislin o tome. Neću se vraćat, odi su meni dica, unuci, odi su m e n i

prijatelji, a i ja mogu ić doli kad me volja i vratit se kad me volja.

Jeste li ikada imali kućnog ljubimca i kojeg?

Jesan! Imala san mačku trinaest godina! Krasnu crnu sa bilon zvijezdon odi (pokazuje na vrat). Sin mi ju je donia, bila je jadna mala sva, uši su joj bile šuplje, kako su je ove divlje mačke grizle. I on ju je donia samo da ju

"Ovdje smo rođene"

vrijeme?

Ne. Neman. Meni ste vi svi dragi onog časa dok ste moji i ja volin vas, meni je ža' kad vi odete. Ali ja onda već vas otpustin, prihvatim neke nove, tako da neman neku emotivnu vezu s nikin. Je, oni kojima sam bila razrednik, dragi su mi, kad ih sretnen, kad vidim da su danas na televiziji, uspišni ovi i oni, ali da ja sam nešto vezana ne.

opet radin isto. Došla san '93, na 14.1.1993. I tako...Cili život radin samo to.

Jeste li čuli o promjenama u školstvu? Koje je vaše mišljenje o tome? Biste li vi štogod promijenili?

Slušaj, to bi sada tribalo duboko mislit' i duboko, umno vam odgovorit'. Pa bi bilo najbolje da ne odgovorin ništa.

spasimo pa ćemo ju pustiti, vraga trinaest godina ostala i umrla od starosti. A cijepili smo je, fino vodili u likara, sve živo. Zvala se Maca. Zvali smo ju 'vako cmok cmok Maco. Šefica je bila, znaš koje veselje. Sad neman', al' tražim istu takvu crnu sa tom bilom zvizdom. Uzet ću si samo kad naletim na takvu.

Volite li kuhati i što?

Volin sinko. Kuvan' ja cili život, svaki dan ja kuvan', svaki dan i ako ja nisan kuvala iman' grižnju savjesti. Živin sa sinom i kuvan' za nas dvoje, to mi je navika. I smatran da je jelo jako važno u životu. Ja ne volim te nareške nego ja kuvan' svaki dan. Sve kuvan' dalmatinski iako volim naučit' i nešto novo, al' pretežno dalmatinski.

Kako provodite svoje slobodno vrijeme?

Ah, idem malo po kaficama, jel tako, ođem nekad i do kazališta, iman unučice pa san s njima u parku il oni dođu u mene pa izmišljan nove igre za njih. I nema puno vremena dok ispeglaš, opereš, očistiš, ispravin testove. Ti me testovi ubiju.

Pratite li sport i za koga navijate?

Ajd' u smokve, pa

zna se, e, 'ko živi vječno.

Kada ste bili mladi kako ste se odijevali?

Ka' i svi mladi u to vreme. To je bila hippie pokret, mini suknje, šarene vešte, lakirala san nokte, al' nisan dok san bila curica u osnovnoj nego u gimnaziji.

Kakve ste ocjene imali iz povijesti?

Nemoj me pitati engleski koliko san imala, muči, muči, jedva dva. A iz povijesti pet. Bila san solidan đak. Logičar.

Imate li glazbenog idola?

Volin ove naše, volin Olivera, volin Gibonnija. Ja san gospođa u godinama, ali mislin sve je to lipo dok si mlad.. Pa ti se sviđa Elvis pa si zaljubljen u ovog, onog.. Volin ja i ozbiljno i ovo i ono ovisi kako san razpoložena. A kad dobiven naku kartu za Lisinski idem!

Za kraj nekoliko brzopoteznih pitanja

Ljeto/zima- Proliće najviše! Ne volim lito jer mi je priko vruće pa san troma, a zima ne dolazi u obzir. Zima nikako!

Bura/jugo- Bura! Ona ti cila digne dušu!

Pop/rock- Rock.

Mačke/psi- Pa mačka smo rekli iako volim i pasa, al' neman uvjeta za držat pasa.

Kad san bila dite imali smo obiteljsku kuću i tamo san imala pasa.

Bakalar/školjke- Školjke. Ajde, bakalar možeš u svako doba!

Kapitalizam/socijalizam- A pa znate da san ja dite socijalizma.

Štikle/ravne cipele - A sad ravne, a kad san bila mlada..Kako je moderno. Ako svi mojih godina nose ravno onda ću i ja. A kad san bila mlada svi su štikle pa san i ja.

Povijest/geografija- Povijest, ipak je ona učiteljica života

Zagreb/Split- Volin oba dva, neznam zašto birati. Split me oblikova, Split je dio mene, a Zagreb me prihvata, Zagreb je predivan, vi ste predivni prema tome neman odgovora.

Draga naša profesorice, hvala Vam na razgovoru i da znate, naučili ste nas puno o povijesti, ali i jeziku. U ime svih generacija koje ste učili „mislit glavon“ želimo vam puno sreće i zadovoljstva u životu.

Razgovarale: Paula Kosović i Laura Kunkić, 8.c

'KO SE BOJI MATEMATIKE JOŠ ...

Nije upoznao našu Bošku

P r o f e s o r i c e Božena, kako se osjećate sada pred kraj školske godine s obzirom da vam završava radni staž? Jeste li uzbuđeni?

Mogu vam reći, jako dobro. S jedne strane se veselim, a s druge strane će mi možda i faliti škola jer ja volim raditi s djecom.

Z a š t o b a š matematika, jeste li imali dobru ocjenu iz m a t e m a t i k e u osnovnoj školi i gimnaziji?

U osnovnoj školi imala sam odličan. Z a v r š i l a s a m matematičku gimnaziju s vrlo dobrim. Kao profesor matematike mogli ste se brzo zaposliti i osamostaliti.

Jeste li radili u drugim školama?

Počela sam raditi u svojem rodnom kraju 20. 9. 1971., a poslije toga, točnije od 5. 5. 1985. sam počela raditi u Osnovnoj školi Petra Zrinskoga. Vi sad računajte koliko je to.

Pa Vi ste proveli više od 40 godina u radu s djecom. Doista impresivno! S obzirom na to jeste li uočili neke bitne razlike među djecom?

Pa znate šta, djeca

su manje više jednaka, ali vremena su se promijenila. Prije nije bila tehnologija toliko dostupna djeci kao danas pa je na prvome mjestu bila škola. Mislim da su djeca imala više slobodnog vremena.

Jeste li imali neku generaciju uz koju ste se posebno vezali?

U svakom razredu ima kvalitetnih učenika. Neki su možda malo slabiji i tu ne govorim o znanju već o ponašanju. Možda mi je nekako ostala u sjećanju prva generacija kada sam počela raditi jer mi je to bio izazov i zadnja gdje sam bila razrednica pa sam imala pomalo i majčinski odnos s djecom. Kao razrednik uvijek ih malo bolje i upoznate i više štitite.

Što mislite kakav bi bio idealan odnos profesor-učenik?

Mislim da bi prijateljski odnos bio idealan, zasnovan na m e đ u s o b n o m p o š t o v a n j u , razumijevanju i toleranciji.

Zašto je djeci matematika „bauk“

To je predrasuda. Matematika je svuda oko nas. Treba samo dobro razmišljati i

redovno pisati zadaće. Onda neće biti teška.

Jeste li čuli o najavljenim novim p r o m j e n a m a u školstvu? Koje je Vaše mišljenje o tome?

Naravno da sam čula. Prošla sam puno reformi, ali nisu važne reforme već ljudi s kojima radite. Ljudi nose reforme.

A sad nešto sasvim osobno. Jeste li imali n a d i m a k u djetinjstvu?

Boška. I dan danas svi moji prijatelji i kolege zovu me Boška.

Što mislite o društvenim mrežama? Koristite li neku od njih?

Znate što, ja sam vam „stara generacija“ tako da nemam.

Može se reći da sam k o m p j u t o r s k i „pismena“, ali znam samo ono osnovno. Nekad mi se čini da je to prednost, a ponekad je i mana.

Malo ženskih pitanja. Moda. Odijevaju li se danas djevojke u skladu s godinama? Prate li dječaci modu? Idete li Vi često u shooping? Imate li omiljenu trgovinu odjećom i obućom?

Teška pitanja. Čini mi se da se danas svašta nosi. Ponekad i dječaci i djevojčice pretjeraju u odjevnim premetima za školu. Misli da vi danas više tomu pridajete pažnje nego mi nekad. Mi smo se skromnije odijevali. Dok sam bila mlađa išla sam u shooping, no kada čovjek dođe u određene godine kupi ono osnovno i to mu je dosta. Omiljenu trgovinu odjećom i obućom nemam.

Glazba, što je s glazbom? Imate li pjesmu uz koju ste posebno vezani?

Dok sam bila mlađa sam imala, ali sada baš i ne. Voljela sam slušati i pjevati starogradske pjesme u mladosti. Vama bi danas to vjerojatno bilo dosadno.

Sigurno imate neki hobi nevezan za matematiku? Hoćete li nam ga otkriti?

U djetinjstvu i mladosti skupljala sam

razglednice, a sada mi je hobi šah kojeg igram s unucima.

Kako zamišljate svoje vrijeme po odlasku u mirovinu? Pomišljate li vratiti se u svoj rodni kraj

Vjerujte, meni neće biti dosadno. Doma imam dva đaka o kojima se moram brinuti. To su moji unuci, moje najveće blago. Ne pomišljam se vratiti u svoj rodni kraj. Puno godina živim u Zagrebu i ovdje je moj dom.

Za kraj, najdraža boja?

Evo, zelena.

Najdraže jelo i piće?

Piće voda, a čujete, jelo meso, na sve načine.

N e š t o provokativno, najdraže alkoholno piće?

Cure, kavo je to pitanje? Ja vam ne pijem alkohol, ali nekad davno, sam si znala

ujutro popiti malo rakijice. Ipak sam ja Zagorka.

Najdraži restoran?

Nemam ga, ne idem baš puno po restoranima.

A sad nešto teško, najdraži školski kolega?

Teško mi je to odabrati, možda sam najbliža bila sa profesoricom iz kemije, gospođom Kocijan koja je prošle godine otišla u mirovinu. Iz istog smo kraja, gotovo istih godina i sličnih interesa. Najduže smo se poznavale.

U ime svih generacija koje ste učili matematiku jedno veliko hvala. Hvala i na iskrenosti i što ste odvojili vrijeme za nas. Želimo Vam puno sreće i zadovoljstva u budućem životu.

Razgovarale: Stella Jadrić i Jelena Ladešić, 6. c

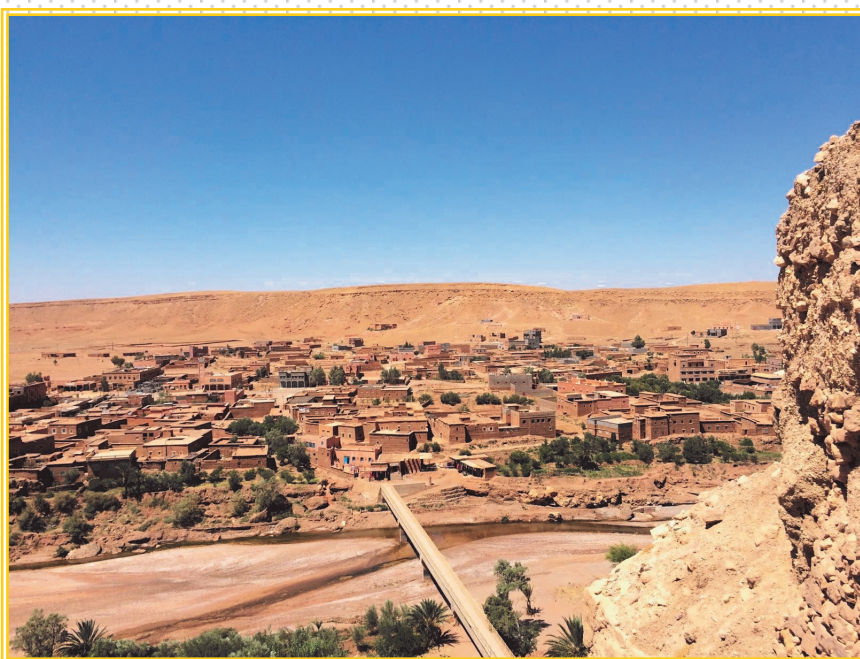
Perom oko Svijeta

Maroko - biser juga

Otputovati u regiju poznatu po nazivu Magreb na obalu Atlanskog oceana i Sredozemnog mora zvuči potpuno nestvarno, poput sna ljetne noći.

S roditeljima i starijom sestrom turistički sam posjetila Maroko u lipnju prošle godine. Nikada nisam bila u toj zemlji, a otac se prije putovanja iscrpno informirao o sigurnosnim uvjetima boravka. S obzirom da smo išli preko turističke agencije bili smo uvjeravani kako je boravak u toj zemlji siguran. Ipak, moj tata je imao nekakve predrasude i stalno je govorio kako mu neće biti lako, kao jedinom muškarcu brinuti o toliko ženskih osoba. To je još više zagolicalo moju maštu o kakvoj se zemlji radi. Počela sam istraživati i zanimati se kako bih bila što upućenija u povijest i običaje zemlje koju želimo posjetiti.

Kraljevina Maroko je država na sjeverozapadu Afrike. Prvi stanovnici Maroka bili su berberi. Krajem 7. stoljeća s istoka su

stigli arapski osvajači i donijeli islam. Godine 1666. lokalni vladar sa sjeveroistoka Ar-Rashid zauzeo je Fes, a nešto kasnije i većinu marokanske unutrašnjosti.

Utemeljevši tako dinastiju Alami koja vlada Marokom do danas. Godine 1830. Francuzi su osvojili susjedni Alžir, ali je Maroko ostao neovisan sve do početka 20. stoljeća kada je Velika Britanija

popustila pod zahtjevima Francuske i otvorila joj put prema većem utjecaju u zemlji.

Godine 1912. Maroko je postao francuski protektorat. Za vrijeme francuske vlasti središte Maroka premješteno je iz unutrašnjosti na obalu. Luka Casablanca je izrasla u milijunski grad, industrijski i financijski centar sa značajnom zajednicom Europljana, a Rabat je postao nova

Rad predložen za državnu smotru LiDraNo 2016.

prijestolnica. Godine 1956. Maroko je postala neovisna monarhija.

Naš boravak u Maroku započeo je u zračnoj luci u Casablanci gdje nas je dočekaio lokalni vodič Lufti. Bio je obučen u bijelu halju koju je nosio u vrijeme posta. Naime, u Maroko smo

Casablanca je prekrasan povijesni grad u kojem se miješa europska i arapska kultura. Vozili smo se promenadom AinDiab uz more. Posjetili smo prekrasnu džamiju kralja Hasana II koja je jedna od najvećih džamija na svijetu. Naše putovanje smo nastavili

primitivnim uvjetima. Teški miris oderane kože i kiseline širio se unaokolo. Vodič nas je odveo u prodavaonicu kožnih rukotvorina gdje je tata kupio nekoliko prekrasnih primjeraka. Prvi put sam doživjela da se o cijeni može pregovarati. Moj otac je pokazao pravo umijeće „cjenkanja“.

Uz obilazak još nekoliko manjih gradova krenuli smo prema Marakeshu koji je na mene ostavio najljepši dojam. To je drugi po starosti grad kojeg još, s pravom, zovu i biser juga. Tamo smo obišli poznatu grobnicu dinastije Saadita, raskošnu palaču Bahija, džamiju Koutubia, a posjetili smo i muzej Dar Si Said. Najveći

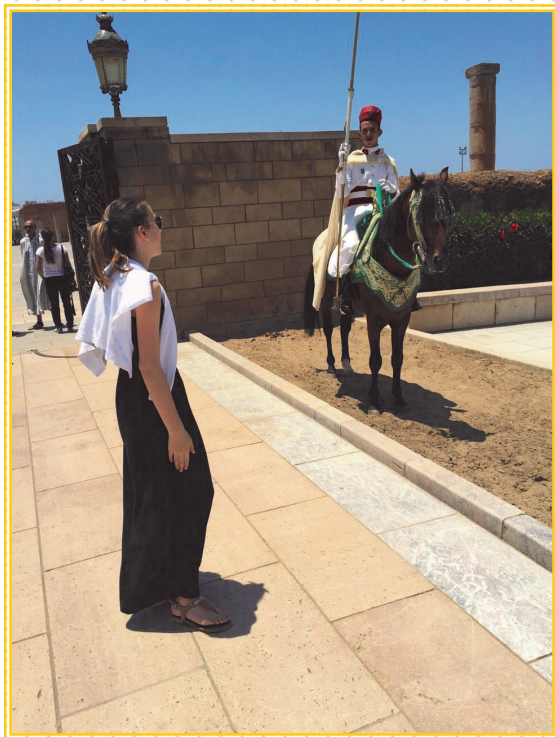
došli u vrijeme Ramadana – 40 dnevnog posta. Po islamskom običaju za vrijeme posta ne smije se ni jesti niti piti. Prvi obrok je tek nakon zalaska sunca, a može se jesti sve do početka novog dana kojeg najavljuje hodža sa minareta. Tako nam je objasnio naš ljubazni vodič. To je za mene bio veliki kulturni šok.

mini busom prema Fes-u koji je najstariji kraljevski grad. Inače Maroko ima 7 kraljevskih gradova, a mi smo posjetili 5. Fes je također vjersko i kulturno središte čitavog arapskog svijeta. Obišli smo džamiju Karaouline i mauzolej.

Najveći šok sam doživjela u tvornici kože gdje su radnici štavili kožu pod teškim i

doživljaj za mene je bio posjet užurbanoj tržnici koja je poznata po rukotvorinama. Budući da je na toj tržnici mnogo ljudi i malih uličica u kojima se možete izgubiti, kao i zbog mogućnosti da možete biti pokradeni, vodič je savjetovao da se držimo strogo zajedno. Poslije smo popili kavu na poznatom trgu Djemaa El Fa, gdje smo

uživali u posebnoj atmosferi okruženi plesačima i krotiteljima kultura i vjera osjetila sam poštovanje koje gaje prema strancima.

zmija.

Sljedeći dan išli smo u pustinju. Boravak tamo bio je nezaboravan. Spavali smo u hotelu u kojem je stalno bilo pijeska koji je nosio pustinjski vjetar. Najljepši doživljaj je bilo rano jutarnje buđenje i odlazak na devama kako bismo, iznad pješčanih dina Merzouge, vidjeli izlazak sunca. Taj osjećaj se ne može riječima opisati, samo doživjeti. Jednostavno vas ostavi bez daha i riječi.

Boravak u Maroku ostavio je na mene iznimno pozitivan dojam. Ljubazno i tolerantno stanovništvo raspršilo je moje predrasude. Iako druga

da se za vrijeme Ramazanskog posta pomaže sirotinja, bespomoćni i stariji ljudi. Tako je naš vodič često darivao novčićima starije ljude i bolesnike. I moj otac se također pridružio tom običaju čime je zadobio poštovanje vodiča. Inače naš vodič je bio vrlo obrazovan i plemenit čovjek koji je dostojanstveno podnosio post. Iako je vanjska temperatura bila visoka uspješno je podnosio glad i

žed. Ipak, uočila sam povremenu nervozu u njegovim pokretima koje se on trudio prikriti.

U Maroku mi se svidjela i hrana koja je bila vrlo ukusna. Najpoznatije jelo je kus kus koje pripremaju sa puno raznovrsnog povrća. Tradicionalni napitak je čaj od mente koje je najpopularnije piće tamo. Vrlo je osvježavajući u vrućim danima.

Napuštajući Maroko bila sam sigurna da sam bogatija za jedno novo iskustvo i spoznaju o drugim kulturama koje će mi omogućiti bolje razumijevanje svijeta.

**Katarina Grlić-
Radman, 8.c**

Brijuni - rapsodija čula

Moji roditelji su se zaljubili u Brijune prije nego što sam se ja rodila. Tu su ljubav prenijeli i na mene. Doista ne znam koliko sam puta bila tamo. Samo znam da me svaki put iznova oduševi i da svaki put otkrijem nešto novo.

S obzirom da popričam s Kokijem Lanku. Izgleda da uvijek jedva čekam odlazim u dva životinje, baš kao i doći na Veli Brijun, obližnja muzeja: ja, oduvijek vole čini mi se da moje Titov muzej i Muzej Brijune. putovanje počinje p r e p a r i r a n i h tek u Fažani, mjestu životinja. Brijuni su na kopnu iz kojeg od početka 20. brodom dolazim na stoljeća naseljavani otok. Brod pristane, brojnim životinjama a ja kao da sam iz raznih krajeva stigla u novi svijet. svijeta. Nažalost, Dok koračam prema zoološki vrt više ne hotelu upijam mirise postoji, ali na moju šume i mora, boje i sreću, brojni jeleni, tišinu prirode. paunovi i zečevi slobodno se kreću Ljepota oduševljava. cijelim otokom.

Nakon što sam se udobno smjestila u Safari park obilazim hotelu, biciklom nakon muzeja. odlazim pozdraviti Odmah na ulazu svoga starog pozdravljaju me prijatelja, papigu nojevi. Volim običi Kokija. Pokraj mene svoje stare prijatelje: prolaze vlakići koji koze, ljamu, voze radoznale magarce, kornjaču i turiste. Nakon što usamljenu slonicu

U blizini safari parka nalaze se otisci stopala dinosaura, stari gotovo 150 milijuna godina. Fotografiram se sa replikom dinosaura koji čuva otiske svojih predaka. Bit će to još jedna fotografija u mom albumu.

Vozim se dalje biciklom kroz prekrasnu prirodu, punu boja i očaravajućih mirisa i ne mogu vjerovati da su istim ovim krajem u prošlosti harale kuga i malarija. Upravo je

njemački nobelovac Robert Koch osobno iskorijenio malariju.

Ovaj raj zemaljski, naseljavali su i ostavljali svoje tragove, razni narodi od davnina. Imam osjećaj da se biciklom vozim kroz povijest predrimske gradnje, kasnoantičkih i ranosrednjovjekovnih utvrda i crkava. Zamišljam svu ljepotu dvoraca i ljetnikovaca...

Čula sam mnogo

zanimljivih priča o

povijesti otoka. Jedna od njih kaže kako jedan bivši vlasnik otoka izgubio svoje vlasništvo na kartama. U trenutku pomislim koliko je to tužno, ako je istina i kako li je taj kockar, tužan i jadan bio.

Vozim se prema botaničkom vrtu u kojem se divim raznolikom bilju iz cijelog svijeta. Žedno upijam opojne mirise. Svuda oko

mene je rapsodija čula. Ne mogu vjerovati da stablo masline može doživjeti takvu starost. Toliko sam umorna da imam snage samo pozdraviti ptice.

Naslanjam bicikl na klupu, gledam maslinu i razmišljam. Želim se ponovo vratiti.

Mia Mrakužić, 8.a

New York - središte svijeta

Zimski školski praznici i deset dana u New Yorku! Već smo u Zagrebu isplanirali boravak pa je trebalo samo na licu mjesta kupiti plan grada kako bismo se lakše snalazili. No, iznenadili smo se jer ga nigdje u New Yorku nismo mogli naći. Gradom kruži masa turista, navodno ga godišnje posjeti 50 milijuna, i svi su opremljeni mobitelima s raznim aplikacijama koje pomažu u lakšem snalaženju. Nije nam preostalo ništa drugo nego da se i mi tome prilagodimo. Sljedećih smo dana na taj način

Nizozemci su ga zvali New Amsterdam, a danas ima nadimak Big Apple - Velika jabuka. Grad koji je budan 24 sata dnevno.

kupovali i ulaznice za razgled znamenitosti, kazališne predstave na Broadwayu i sl. pa smo tako izbjegli čekanja i uštedjeli vrijeme. Razmišljala sam što bi na ovakav informatički način života rekli prvi stanovnici New Yorka.

Iako su još u 16. stoljeću područje današnjeg New Yorka otkrili Francuzi, 1624. godine su ga naselili Nizozemci i dali mu ime New Amsterdam. Godine 1664. godine grad je prodan

Englezima. Tadašnji kralj Charles II. je predao zemlju svome bratu vojvodi od Yorka pa je grad preimenovan u New York. Danas je on najnaseljeniji grad u SAD-u, a smjestio se na američkoj istočnoj obali, u istoimenoj državi New York, na ušću rijeke Hudson. Na zapadnoj obali te rijeke leži Jersey City u susjednoj državi New Jersey.

Naš je prvi susret s New Yorkom bio očaravajući. Vozeći se prigradskim autobusom uz samu zapadnu obalu

rijeke Hudson, u jednome trenutku je zavojita cesta izašla iz naselja i ugledali smo Manhattan, najpoznatiji dio New Yorka. Imala sam dojam kao da se mnoštvo nebodera natječe koji će od njih dotaknuti nebo, koji je sjajniji, neobičniji, ljepši... Kako je Manhattan ustvari otok, malo sam se neobično osjećala kada smo zaronili u tunel koji se nalazi ispod same rijeke i jedva sam čekala da izronimo na svjetlo dana. S autobusnog kolodvora smo se laganom šetnjom uputili prema Empire State Buildingu. Šećući smo upoznivali grad i vidjeli da se u sjeni nebodera skrivaju mnogi spomenici, crkve i parkovi. Meni se najviše svidio Bryant Park na kojemu se nalazilo otvoreno klizalište oko kojega su se načičkale malene drvene kućice s raznom božićnom ponudom. U sredini parka je velika knjižnica PublicLibrary, a mama nam je ispričala da je ovaj park poznat i po tome što je u njemu naš Nikola Tesla pod kraj svoga života svakoga dana hranio golubove.

Empire State Building ima 102 kata pa se do samoga vrha mora ići pomoću dva

lifta. Sestra i ja smo uzbuđeno gledale kojom se brzinom osvjetljavaju brojevi katova i kako se brzo penjemo. Nismo ni trepnule, a već smo bile na vrhu s kojega je pucao jedinstveni pogled ne samo na Manhattan, već i na ostale dijelove grada: Bronx, Brooklyn, Queens i Staten Island.

Sljedećih smo dana vidjeli mnoge druge znamenitosti: otok Ellisi Kip slobode, Central Park, Prirodoslovni muzej, crkvu sv. Patrika, Time Square... Uglavnom smo sve obilazili pješice, a samo smo jedan put koristili taksi koji je zbog svoje karakteristične žute boje također znamenit. Taksisti su najvećim dijelom doseljenici: Kubanci, Meksikanci,

Portorikanci i dr. koji dolaze u New York u potrazi za boljim životom.

New York bi se mogao nazvati pravim središtem svijeta jer je u njemu 30% stanovništva koje nije rođeno u SAD-u, a na području cijelog grada se govori čak 800 jezika. Posljednja istraživanja su pokazala da čak 47% stanovnika New Yorka govori barem jedan jezik koji nije engleski.

Naš je taksist bio simpatični i pričljivi Kubanac koji je u New York došao prije desetak godina. Tata ga je pitao je li zadovoljan poslom i plaćom, a on je odgovorio da plaće nisu velike, no pomaže napojnica koja je u taksijima obavezna, kao i u restoranima, turističkim autobusima i sl., a iznose od 15 do 20%.

Na kraju smo bili zadovoljni svime što smo vidjeli i doživjeli. Jedino nismo imali vremena obići poznati Brooklynski most, prijeći preko njega i šetati tim dijelom. Kažu da uvijek treba ostaviti nešto neostvareno kako bismo se ponovno vratili. Zato za koju godinu, New York, evo mene opet!

Dora Šimić, 8.a

Istraživačko

Džeparac - da ili ne

Što je to džeparac? Je li to svota novca koju učenik svakodnevno dobiva za hranu da mu se nađe kad ostane bez energije? Je li to novac koji svaki učenik može potrošiti na ono što on hoće, kada hoće i koliko hoće? Je li to novac kojeg je učenik dužan „zaraditi“ svojim svakodnevnim radom i trudom u školi ili obavljanjem kućanskih poslova? Je li to novac koji jednom kad ga dobijemo i dalje je pod nadzorom naših roditelja? Na sva ova pitanja i mnoga druga pokušao sam doći jednim kratkim istraživanjem koje sam proveo na učenicima šestih razreda OŠ Petra Zrinskog, Krajiška 9, u Zagrebu.

Kako bi istraživanje bilo temeljito i ozbiljno odlučio sam se za anketni upitnik. Anketa je bila anonimna kako bi se učenicima pružila puna sloboda kod davanja odgovora. U anketnom upitniku pokušao sam obuhvatiti sva pitanja vezana za ovu temu na način da budu razumljiva i zanimljiva mojim vršnjacima.

Učenicima 6.a, 6.b i 6.c razreda podijeljeno je ukupno 68 anketnih upitnika. Od toga na anketu se odazvalo 65 učenika, dakle 95,59%. Oni koji nisu pristupili anketi bili su

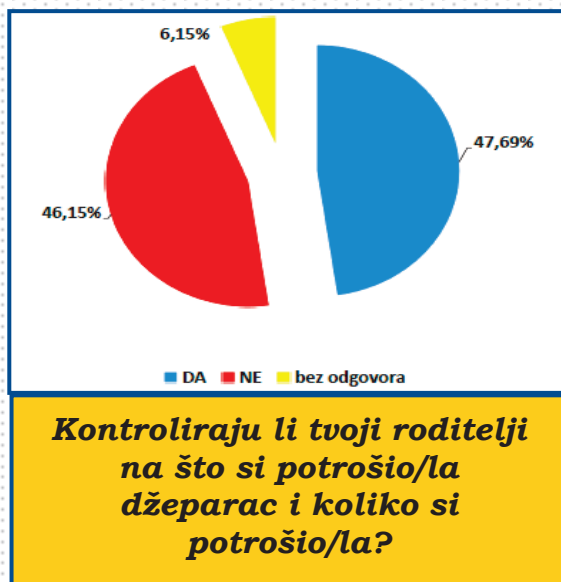
sprječeni zbog bolesti.

Ukupno je anketirano 46,15% djevojčica i 53,85% dječaka. Anketa je dala vrlo zanimljive rezultate.

Budući je ovaj članak zamišljen kao istraživački nameću se neka pitanja koja traže

odgovore. Prvo pitanje koje se nameće je „Treba li djeci davati džeparac?“ i „Zašto je djeci potreban džeparac?“. Moram priznati da sam dosta istraživao na Internetu po ovom pitanju. Zaključke koje sam mogao pročitati

prvenstveno su dolazili od stručnjaka poput sociologa, pedagoga, dječjih psihologa itd. Drugim riječima „odraslih“ osoba. Mislim da je ovo istraživanje interesantno zato što ga je proveo učenik od nepunih 12 godina koji će

novinarstvo

Županijska smotra LiDraNo 2016.

pokušati dati neka svoja razmišljanja i zaključke koji se mogu izvući iz rezultata ankete.

Mišljenja sam kako djeca svakako trebaju dobiti džeparac. To je potvrdio rezultat od 81,54% ispitanih učenika. Stalno čitam da je cilj džeparca „naučiti djecu rukovati novcem i samostalno odlučivati o njegovoj potrošnji pa čak i naučiti prioritete kad je u pitanju potrošnja“.

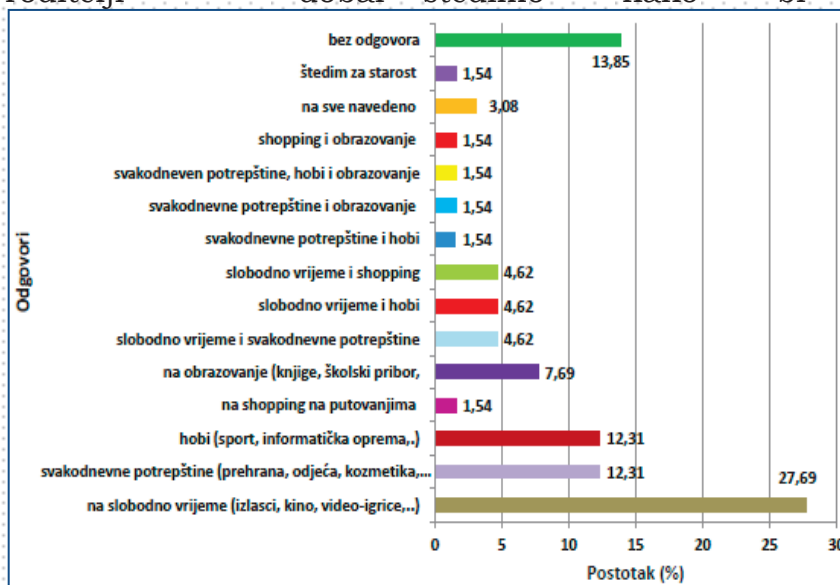
Kad je u pitanju kontrola roditelja u vezi potrošnje džeparca skoro jednak rezultat je dobiven kod pozitivnog i negativnog odgovora. Pitam se, jesmo li dosta samostalni? I kako se naučiti na vlastitim greškama ako nam stalno roditelji više iznad glave i traže financijski izvještaj na kraju mjeseca. Odahnuo sam kad sam pročitao rezultate u vezi kritike roditelja i davanja uputa na što potrošiti džeparac. Tu je pretežno bilo negativnih odgovora. Tako se potvrdila ona opaska psihologa da „Djeca najbolje uče ono što sami čine, a to važi i za

raspolaganje novcem. Treba im dopustiti da pogriješe, ali zatim treba porazgovarati o tome gdje su pogriješili. Bolje je da griješe kao djeca, nego da kao odrasli ljudi loše gospodare novcem.“

Na kraju, htio bih postaviti pitanje „odraslima“ i našim roditeljima „Jesu li naši roditelji dobar

džeparca koliko bi bio primjeren za našu dob sigurno se naša mišljenja razlikuju od roditeljskih. Svi imamo različite želje.

Koliko su te želje velike ovise i o novcu kojeg dobivamo i tu je džeparac sjajna stvar. On nas tjera da se neko vrijeme odričemo i štedimo kako bi

Na što najviše trošiš džeparac?

primjer?“. Djevojčice uglavnom vole *shopping*, dječaci pretežno vole informatičku opremu, sport i video igrice. Tu i tamo, u anketi, potkrpala se neka umjetnička dušica koja voli slikati i ljubiteljica kućnih ljubimaca. Kad bi razgovarali o iznosu

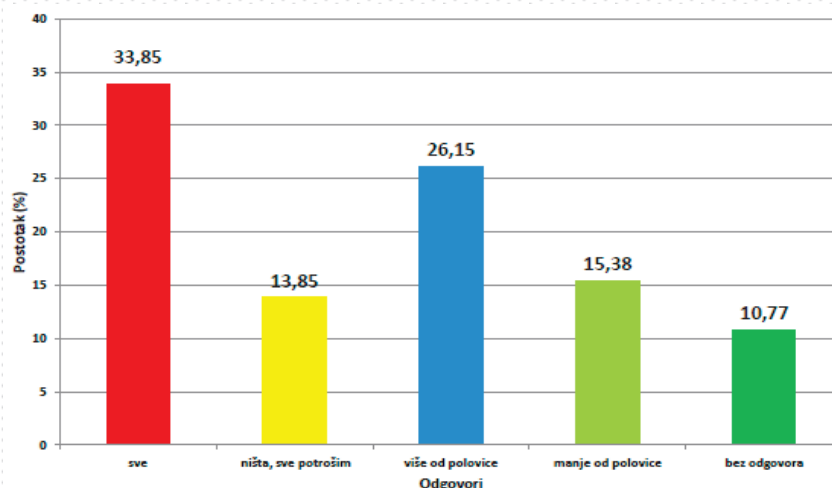
ostvarili ono o čemu sanjamo. Ja sam na primjer Yu-Gi.-Oh i Pokemon „freak“ i često štedim za te karte. Ima i onih koji „štede za starost“. Zanimljivo.

U koje je doba najbolje početi davati džeparac? Nama učenicima nema tog godišnjeg doba, doba

života ili doba dana koje nije povoljno. To se može vidjeti iz ankete. Mislim da djeca ne bi ni znala za džeparac da tomu nisu kumovale djede i bake na prvim rođendanima, a onda i roditelji. Moram priznati da gledajući sebe manje trošim na hranu i slatkiše, a više na „prave“ stvari“. U početku sam krenuo s jednom kasicom, a sad ih imam tri i tri novčanika. U svakome je raspoređen novac za određene svrhe. To je malo komplicirano, ali točno znam što je za što. Uostalom, zamislite da sam novac uložio u tri različite banke, uz jednu razliku ja sam u njima i direktor i guverner. Ako bankrotiram sam ću biti kriv za to. U anketi je dosta djece navelo na što troše i na što bi sve potrošili novce. Odgovori su bili doista zanimljivi.

Posebno su opisani načini na koji djeca dodatno zarađuju džeparac. Mene sigurno

Koliko mjesečno uspiješ uštedjeti od džeparca?

nećete vidjeti u toj ulozi, ja sam više umno biće a manje „fizikalac“.

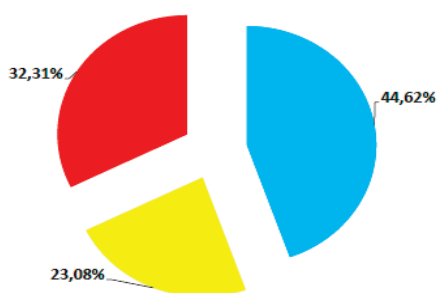
Moji roditelji su mi „utuvili u glavu“ da moj trud i uspjeh mora biti meni nagrada i pokretač, a nikako motivirano novčanom naknadom. Ako se mogu poslužiti riječima psihologa iz rubrike **Savjeti roditeljima** „Ne plaćajte djetetu za čišćenje njegove sobe, završavanje zadaće ili sl. Njegove svakodnevne obaveze trebaju biti odvojene od džeparca. Nikad povezivati džeparac s ocjenama.“.

Zanimljivi su odgovori na nekoliko posljednja pitanja. Dosta učenika je zadovoljno sadašnjim iznosom džeparca i smatraju da kao takav pokriva

njihove želje, čak preko 70%. Isto tako čak više od 70% svjesno je da je novac značajan, ali ono što je važnije je ljubav i zdravlje. Takav stav me veseli.

Mislim da odgovori na zadnje pitanje odražavaju pravu istinu o nama djeci. Svjesni smo važnosti novca. Nećemo lagati. Mi ga zaista volimo. Gledajući svoje roditelje učimo od njih i svjesni smo kako novac predstavlja sigurnost onakvu kakvu mi to djeca vidimo. Kad poželimo ići u kino, nove tenisice, slatkiše, igrice, mobitel isl. roditelji su tu. Netko je u anketi napisao „kad poželim, pitam i dobijem“. S godinama želje se mijenjaju, ali ne prestaju rasti, ali svijest o vrijednosti novca još jače se mijenja.

Adrijan Vukelja, 6.a

■ značajan je, ali nije od presudne važnosti ■ jako je važan jer „pokreće svijet“ ■ nije važan, važnije je zdravlje i ljubav

Koliko ti je novac važan u životu?

Pomoćnik u nastavi

Često se pitam, kako bih se osjećala u školi da nemam pomoćnicu u nastavi? Bi li mi bilo lakše sklopiti prijateljstva? Kako bi izgledali moji odmori i s kime bih sjedila u klupi?

Ponekad se pitam, razumiju li djeca iz moga razreda, zašto ja imam pomoćnicu i pitaju li se kadkad kako se osjećam? Na puno pitanja koja mi se javljaju, ne znam odgovor, ali na neka ću pokušati odgovoriti.

Znam da djeca imaju različite potrebe. Ponekad trebaju i posebnu pomoć. Vrsta pomoći ovisi o poteškoćama koje djeca imaju. Poteškoće mogu biti lakše i teže.

Ja imam problem s koncentracijom i pažnjom. Zašto je tomu tako, ne znam. Znam da mi je ponekad doista teško u školi. Zbog toga sam dobila asistenticu koja mi pomaže u praćenju nastave u školi. Isto tako znam, da je svoj djeci važna uloga učitelja u nastavi, a nama pogotovo.

Učiteljica ili učitelj je osoba koja mora znati kako raditi s

djetetom s poteškoćama.

Lako je prepoznati kada se radi o tjelesnim problemima, jer se to uglavnom vidi okom. U tim slučajevima nekako nam se čini da svi znamo što je učeniku potrebno - možda dobra invalidska kolica, posebni ulazi u školu, toaleti, razredi u prizemlju ako škola nema lift i slično. No, teško je znati kako postupati kada je učenik npr. nemiran. Moja mama kaže da se nekad za takvo dijete reklo "to dijete je živo srebro", a danas postoje različiti medicinski nazivi za takvo ponašanje.

A kakva su moja iskustva?

Vedrana Iva prima priznanje

Meni su moji profesori dobri. Kada je potrebno, dodatno me podsjetite kada pišemo testove, podcrtaju mi ključne riječi u knjizi ako ja ne stignem ili preko razrednika

Državna smotra LiDraNo 2016.

pošalju poruku mojim roditeljima i oni tada dođu na informacije. Poneki nastavnici posebno mi prilagode testove, napišu ih većim slovima na papir ili mi smanje broj pitanja na testu na što ja imam pravo. Kada t r e b a m u s m e n o odgovarati, oni mi kažu kada će to biti. Meni to puno pomaže i to je sigurno jedan od razloga zašto imam dobre ocjene.

O s i m m o j i h učitelja, u m o m obrazovanju važnu ulogu igra i moja pomoćnica Tamara.

Nju imam od ove godine. Tijekom školovanja imala sam v i š e pomoćnica i sve su one ostavile dubok trag na moj život. Moja iskustva s pomoćnicama jako su dobra. Sve su mi bile drage: Sara, Marija, Aleksandra, Petra i danas Tamara. Sve one su se trudile da prepisem s ploče sve što treba, pazile su da u

informativku zapišem sve što je za zadaću. Ako nisam sve zapisala, one bi sve detaljno zapisale. To moju mamu ljuti, jer ona misli da je to moja obaveza. Pomoćnica mi pomaže kada se rješava

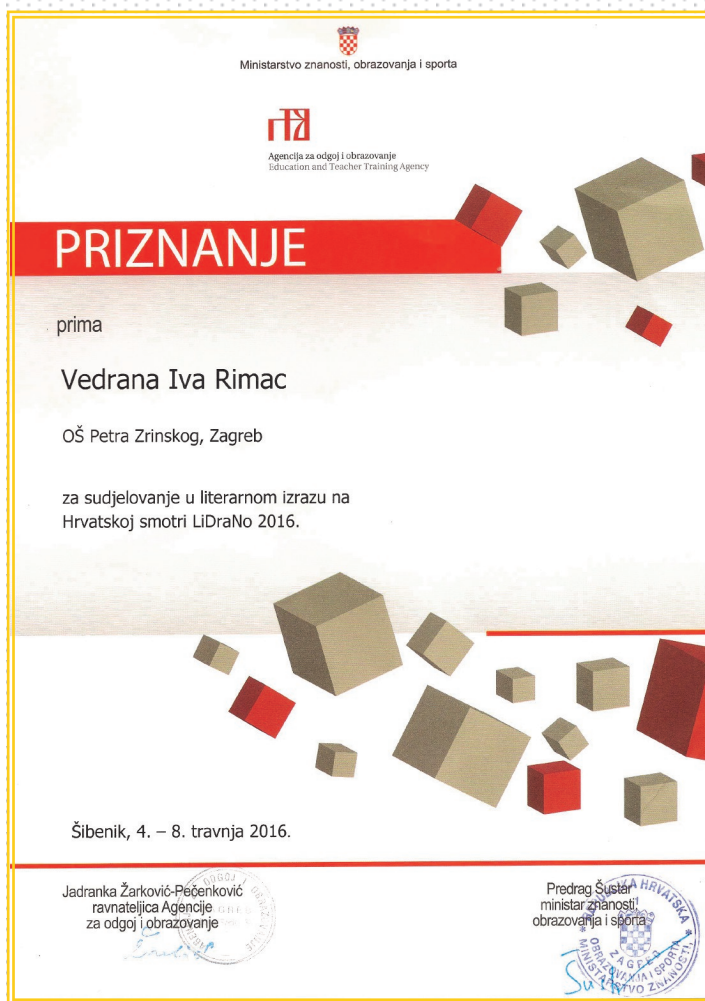
roditelja sa stručnom službom u školi. Svi oni smatraju da je vrijeme da se osamostalim. Kažu da sam velika. Meni se to i sviđa i ne sviđa.

Moram priznati, **ponekad ne želim**

i m a t i pomoćnicu.

To je onda kada nešto m o r a m napraviti na nastavi, a meni se baš ne radi. Tada mi Tamara govori kako to m o r a m napraviti, a ja to ne želim. U t i m trenutcima se ne slažem s njom i mislim kako je d r u g i m učenicima lakše, jer njih nitko ne tjera da rade. Čak mi se čini kako je tada manje volim.

Mi, djeca s o d r e đ e n i m poteškoćama, vrlo često imamo još jedan ozbiljan problem, često nemamo prijatelje u razredu. Možda se mi drugima činimo malo čudnim, ali vjerujte to baš i nije istina. Svatko od nas je poseban na neki svoj način i mislim

radna bilježnica na satu.

U nižim razredima pomoćnica je sa mnom bila cijeli dan, a danas je Tamara sa mnom samo na nekim p r e d m e t i m a : matematika, hrvatski jezik, fizika i kemija. To je dogovor mojih

da ne bismo trebali tako gledati jedni na druge.

pored mene. Tada bih htjela da nije sa mnom i da i ja mogu podijeliti tajne s drugim „curama“ u razredu.

Tamara je o d l i č n a pomoćnica i trenutno moja n a j b o l j a prijateljica. Iako je moram dijeliti s Anjom iz drugog razreda, ona je uvijek tu za mene. Pomaže mi u nastavi, razumije moje potrebe, a posebno moje teškoće. I ona se trudi da nađem prave prijatelje i društvo. Zbog toga mi je jako draga i veoma ju volim.

No, ne želim zaboraviti ni Saru koja je bila moja prva pomoćnica, Aleksandru koja se najduže družila sa mnom niti Petru koja je sa mnom prošla sedmi razred. Moja Petra danas je teško bolesna. Želim joj da brzo ozdravi i drugoj djeci pruži sve ono što je meni pružila, jer znam da će ona i njima biti sjajna.

Na kraju, što da vam kažem. **Sretni su oni učenici koji nemaju nikakvih problema i sve mogu sami.** Nažalost, ima

puno nas, drugih učenika koji imamo nekakve probleme koji se vide ili ne vide. Svima nama treba nečija pomoć. Pomoć može biti od učitelja tako da imaju više s t r p l j e n j a i razumijevanja za nas, da nam prilagode nastavu da bude zanimljiva, da nas usmjere na ono što je bitno. Pomoć može biti od pomoćnika ili pomoćnica koji su sa nama i bez kojih bi nam bilo jako teško, i oni trebaju imati strpljenja i razumijevanja za naše bubice koje nisu uvijek namjerne.

Bez pomoćnika bi nam bilo puno teže. Ipak, mislim da najviše pomoći može biti od drugih učenika u razredu tako da razgovaraju s nama, da nam ponekad pomognu u nastavi, da nam budu prijatelji. Tada se mi ne ćemo osjećati usamljeno, već ćemo se svi osjećati jednako sa s v i m s v o j i m različitostima.

Nadam da ću u srednjoj školi pronaći prijatelje koji će me više razumjeti, a djeci kojoj pomoć treba želim neku Tamaru, Mariju ili Petru jer će im život biti p u n o l a k š i s pomoćnicima u nastavi.

Vedrana Iva Rimac,
8.a

**Vedrana Iva Rimac, Adrian Vukelja,
Eva Šiško i Katarina Grlić-Radman**

Svi trebamo prijatelje. U nedostatku pravog prijatelja u razredu, najviše mi pomaže Tamara jer sa mnom razgovara i provodi vrijeme za vrijeme odmora i pravi mi društvo da ne budem sama. Tamara sa mnom razgovara o svemu, ona mi pomaže da se uključim u razgovore drugih učenika, ali meni se čini da su drugi učenici pomalo razervirani baš zato što je ona uvijek

Utječe li mobitel na tebe?

Kada govorimo o mobitelima, ili bilo kakvoj sličnoj tehnologiji, većina roditelja složilo bi se da djeca pretjeruju u vezi korištenja istih. Mnogi bi se također složili da baš zbog „moderne tehnologije“ učenici dobivaju lošije ocjene u školi.

Je li to istina?

I je li zbilja odgovora. tehnologija kriva tome? Prvo pitanje, koje Ako je, zašto? I ono je ključ je najvažnije, utječe li tvoj mobitel na tebe, i kako riješiti taj problem?

Za ovo istraživanje, pomislio sam da bi najbolje bilo pitati same učenike o tome misle li da mobitel utječe na njih, jesu li ih roditelji ikad upozoravali zbog predugog korištenja mobitela, koliko dugo vremena provode koristeći mobitel i sličnu tehnologiju, i još puno pitanja. Odlučio sam napraviti anketu o ovoj temi u mom razredu, 6.a. Anketa je bila potpuno anonimna kako se učenici ne bi ustručavali u vezi pisanja iskrenih

odgovora. je ključ problema o nestanku vremena za učenje ili pisanje zadaće, bilo je *Koliko često koristiš mobitel.* Za ovo pitanje, pomislili biste da je većina učenika odgovorilo često ili vrlo

često. Moglo bi se tako reći, s obzirom da je čak 55% učenika odgovorilo da koristi mobitel svaki dan, više od dva sata dnevno. Svaki dan, ali manje od dva sata dnevno, mobitel koristi 40% učenika. Samo njih 5%, to jest jedan učenik, odgovorio je da koristi mobitel nekoliko puta tjedno. Što znači da tih 55% učenika barem jednom mjesečno dobiju lošu ocjenu baš zbog korištenja mobitela.

Također, po ovom pitanju malo sam istraživao Internet, te pročitao članak u kojem jedan liječnik navodi da, osim nedostatka vremena za školu, prekomjerno korištenje

mobitela može dovesti do lošijeg pamćenja, **p r o b l e m a** u razumijevanju školskog gradiva, te poremećaja u mozgu, zbog kojih također dolazi do vrlo loših ocjena u školi.

Još jedno pitanje koje je za ovaj članak važno jest, *Po tvom mišljenju, koristiš li mobitel previše, premalo ili umjereno?* Većina onih 55% posto učenika koji prekomjerno koriste mobitel odgovorili

su da su svjesni da koriste mobitel previše, ali neki misle da ga ipak koriste umjereno. Od tih učenika, dva su čak odgovorila da misle da koriste mobitele manje od ostalih. Preostalih 45% učenika odgovorili su da koriste mobitel umjereno. Ovo pokazuje da čak neki učenici nisu niti svjesni koliko često koriste mobitel.

Još sam malo istraživao Internet, te sam u jednom članku pročitao kako su engleski znanstvenici proveli mnoga istraživanja o tome kako mobiteli i ostala tehnologija utječu na ocjene u školi. Tako se, primjerice, ako provedete samo jedan

sat više dnevno od prosjeka (3 sata) gledajući televiziju, vaša ocjena u ispitu koji slijedi u sljedećih nekoliko dana može smanjiti s vrlo dobre, na samo dovoljnu. Zato, ako se pitate zašto imate loše ocjene, ovo je također jedan od mogućih razloga.

Također, u anketi se još spominje jedno vrlo važno pitanje, *Za što najčešće koristiš mobitel.* To

pitanje moglo bi pokazati koriste li onih 55% posto učenika mobitel za nešto pametno, ili samo za dopisivanje ili igranje igrice.

Također, pokazat će što oni preostalih 45% „umjerenih“ učenika najviše radi na mobitelu. Pokazalo se da i učenici koji prekomjerno i umjereno koriste mobitele, najviše igraju igrice ili se dopisuju. Samo onih 5% koristi mobitel isključivo za pozive.

U anketi su se još pojavljivala pitanja kao što su *Na kojim društvenim mrežama imaš korisnički račun i*

Gdje nosiš mobitel sa sobom. Rezultati uopće nisu bili iznenađujući, s obzirom na to da je većina učenika zaokružila sve ili skoro sve od ponuđenih društvenih mreža (Facebook, Twitter, Instagram, Snapchat, Viber, Whatsapp), te zaokružila također sva ili skoro sva mjesta gdje nose mobitele sa sobom od ponuđenih (škola, putovanja, rekreacija i sport).

I za kraj, to jest zaključak, to jest odgovor na zadnje pitanje u uvodu, možemo reći da će

tehnologija utjecati na tebe samo ako joj ti dopustiš da utječe na tebe, te će to imati ozbiljnih posljedica, pogotovo u vezi sa školom. Ne dopusti da tehnologija počne utjecati na tebe, ako zbilja ne želiš imati loše ocjene, te svakakve bolesti i poremećaje prethodno navedeno, i još ne biti svjestan posljedica!

Vitomir Brebić, 6.a

Terenska nastava

Čudesni hrvatski nac

“Jesu ono vaši učenici gore na stijenama?” pitao nas je zabrinuti rendžer u Nacionalnom parku Paklenica dok smo se zadihani penjali kamenom stazom prema Anića kuku. “Požurite po njih jer će pasti u potok!”

Ne brinite, nitko nije pao jer je u nacionalnim parkovima sve sigurno i lijepo - dok poštujete upute.

I tako smo se svi, iako željni pustolovina, držali utabanih staza, gledajući penjače kako vise na konopima po strmim stijenama

Južnog Velebita.

Drugog dana brodom smo iz Skradina uplovili u Nacionalni park Krka. Šetali smo uređenim stazama, slikali se uz šumeće slapove, kupovali pržene bademe, vidjeli nacrt druge u svijetu hidroelektrane izgrađene baš na Krki.

Najviše živosti bilo je u Sokolarskom centru iznad Šibenika, gdje smo glavom (pazite, nikako rukom!) smjeli pomaziti najveću sovu na svijetu - sovu ušaru.

Katarina, čestitamo ti na hrabrosti! Nahranili smo i američkog jastreba - sve to za vrijeme jednosatnog programa ispod borova u kojem smo od simpatičnog biologa naučili svašta o pticama grabežljivicama.

U Šibeniku smo razgledali staru gradsku jezgru s katedralom Svetog Jakova koja nas je zadivila stoljetnom kamenom čipkom.

U hotelu "Andrija" u kompleksu "Solaris" imali smo raznobojni

6. a, b i c u središtu Šibenika

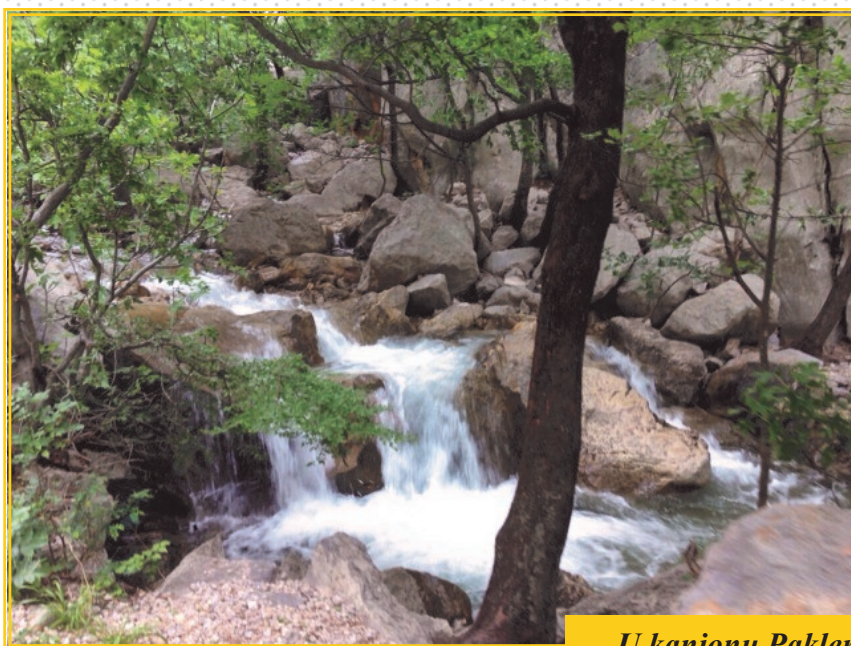
švedski stol od pola kilometra (hiperbola!). O sobama u prizemlju s terasom - sve najbolje. Kao i o večernjoj šetnji uz more i penjanju na gusarski brod.

Volite li prirodu i želite puno naučiti i zabaviti se, pođite iduće godine s nama! U sklopu našeg projekta "Hrvatski nacionalni parkovi" čekaju nas još:

Risnjak, Brijuni, Sjeverni Velebit, Mljet... Svašta za radoznale i hrabre.

6. a, b i c razredi

nacionalni parkovi

U kanjonu Paklenice

Damjan u Sokolarskom centru

Katarina u Sokolarskom centru

Slapovi Krke

Salzburg

I tako – nakon raskošnog Beča 2012., sunčane Venecije 2013. i veselog Klagenfurta s Minimundusom 2015., ove godine, dva vedra dana u studenom proveli smo na terenskoj nastavi u Salzburgu.

U rano jutro 26.11.2015., naoružani toplim dekamama, jaknama, čizmama i domaćim sendvičima krenuli smo kroz Sloveniju do sjeverozapadne Austrije. Autobus je čak morao malo proći kroz komadić Njemačke da bi nas dovezao u topao visok hotel s velikim sobama i raskošnim doručkom (kroasani, kolači, salame, sirevi, lubenice...po izboru).

Prvi dan terenske nastave umakli smo u Bad Durnbergu spustivši se u najstariji turistički rudnik u Europi koji je prve turiste primio već prije 200g. Na ulazu opremili su nas rudarskom opremom. Uzbudljiv razgled trajao je oko dva sata. U proširenjima ispod zemlje slušali smo

zanimljiva predavanja o tome kako je nekada sol imala vrijednost zlata, kako se dobivala m u k o t r p n i m

oduševljeno-prestrašeni izrazi lica, ah!. Stotine metara ispod zemlje, u polumraku vozili smo se vlakićem, pa onda (nevjerojatno!) brodom. Na kraju smo za hrabrost dobili male darove – kutijice soli sa z a č i n i m a .

Pahuljice su nas pratile dok smo u blizini rudnika soli razgledavali rekonstruirano Keltsko selo koje zorno prikazuje kako su ondje ljudi nekad živjeli i radili.

Nakon mirne, disciplinirane n o ć i u

udobnom hotelu osvanulo je sunčano pro hladno jutro. Cijeli dan proveli smo razgledavajući ljupki Salzburg. Oduševio nas

odvajanjem od kamena. U dubinu zemlje hrabro smo se spuštali drvenim toboganima. Na fotografijama zabilježeni su naši

je park Mirabell. Prepoznali smo aleje u kojima je snimljen film „Moje pjesme moji snovi“. U jednom dijelu parka, zaklonjenom posebno obrezanim biljem, mali je prostor za koncerte na otvorenom. Rumeni od svježeg zraka, očiju uprtih u obronke Alpa, zajedno smo otpjevali pjesmu iz filma pod nazivom „Runolist“. Penjali smo se do Hockensalzburga, dvorca - u tvrde opasane zidinama na brdu iznad grada. Razgledali smo katedralu, glavnu ulicu Getreidegasse u kojoj je Mozartova rodna kuća, probali smo prave Mozart kugle (da da, one u srebnoplavom omotu), kupovali suvenire na poznatom Adventskom sajmu. Ručali smo bečke šnicle s džemom od brusnica. Našli smo čak i omiljeni dućan s termosicama.

Umorni i sretni u autobusu smo ma putu prema Zagrebu s našim strpljivim, pametnim vodičem Josipom Domazetom ponovili što smo naučili:

- da Salzburg znači grad soli
- da je zaštitnica

rudara Sveta Barbara koja je bila mučenica sa 29 godina, pa rudari kao spomen na nju nose na svečanim odorama 29 zlaćanih gumbića. Tri zadnja uz vrat nose otkopčana kao sjećanje na njene tri godine provedene u zatvoru

- da je W.A.Mozart u

kući s druge strane rijeke Salzach napisao „Čarobnu frulu“ koju smo proteklih godina gledali i u ZKM-u i u HNK-u

- da je kapetan Von Trapp sa svojom obitelji koju smo upoznali u filmu „Moje pjesme moji snovi“ stvarno u drugom svjetskom ratu kao domoljub prešao Alpe i preko Švicarske

došao do Amerike spasivši se od nacističke okupacije

- da se turistički brod po rijeci Salzach zove „Amadeus“

- da je zaštitnik Salzburga sveti Rupert

- da najbolje zaherice možete jesti u šarmantnom prolazu

blizu zlatnog Spara (hvala vodiču Josipu i agenciji Spectar) da je lijepo p o m o ć i prijateljici nositi ruksak i biti umjereno glasan i razdragan u autobusu

Približavajući se osvijetljenom Zagrebu u kojem je ove godine z a b l i s t a o n a j l j e p š i adventski sajam u Europi, bili smo zahvalni školi što je nas,

učenike šestih, sedmih i osmih razreda odvela u romantični, planinski, turistički kutak Europe. Posebno hvala ravnateljici Mirjani Jermol, prof. Glazbene kulture Lidiji Balog Petrović te našim razrednicama i prijateljima i pratiteljima.

učenici 6.a, b i c

Informacije o terenskim nastavama svih ostalih razrednih odjela možete pronaći na internetskoj stranici škole: **os-pzrinskog-zg.skole.hr**

Jezici

Prime Minister

Margaret Thatcher

Margaret Thatcher was born on October 13, 1925. She was the first woman to become Prime Minister of the United Kingdom which she was from 1979 to 1990. She got her nickname "The Iron Lady" because she was strongly against communism.

Margaret attended Oxford University where she became interested in politics. A few years later Margaret wanted to become a member of Parliament, but she didn't succeed. She then went back to

school and earned her law degree.

She married Denis Thatcher in 1951 and they had two children, twins Mark and Carol.

In 1990 she had to stop being Prime Minister.

She continued to be a Member of Parliament. In 1992 she retired. She wrote

**In politics,
if you want
anything said,
ask a man;
if you want
anything done,
ask a woman.**

--MARGARET THATCHER

Then, she finally became a member of Parliament. Soon, she became a leader of her party. Four years later, her party won the elections and she became Prime Minister and stayed for 10 years.

several books, and gave speeches for the next 10 years. She died on April 8, 2013 in London

Katarina Čubrić, 6.a

Queen Elizabeth I

vs. The Queen

Elizabeth was born on September 7, 1533. Her father was Henry VIII, the King of England, and her

Jane, who gave him a son, Prince Edward.

Elizabeth was very smart and learned different languages. When Elizabeth was thirteen

worried that Elizabeth would take over her throne so she put her in prison.

When Mary died, Elizabeth became the Queen of England.

years old her father, King Henry, died. His son Edward became the new King, but King Henry VIII left Elizabeth a lot of

Elizabeth didn't want to fight in wars, but when Spain attacked England, she won. The time when she was the Queen is called Elizabethan era. She died on March 24, 1603.

"I know I have the body of a weak and feeble woman, but I have the heart and stomach of a king, and of a king of England too."

Elizabeth I

Interesting Facts about Queen Elizabeth I

- She was a huge fan of William Shakespeare's plays.
- Her nickname was The Virgin Queen because she refused to marry anyone.

mother was Queen Anne. When Elizabeth was three years old, her father killed her mother. Then, he married another wife,

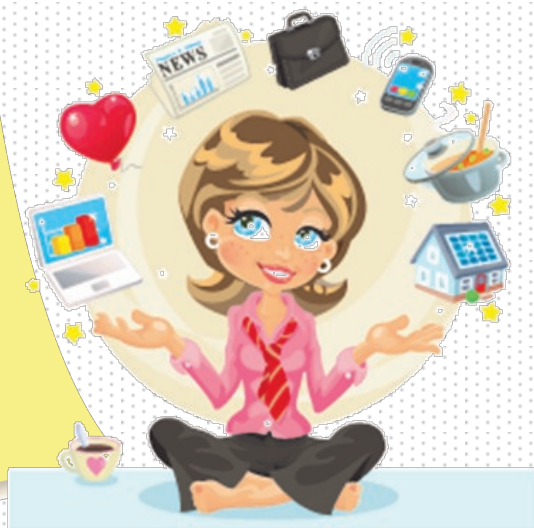
money. Soon, King Edward became sick and died. Elizabeth's half-sister Mary became the Queen. Queen Mary was

Katarina Čubrić, 6.a

**UČENICI 8.b i c RAZREDA
RAZMIŠLJAJU O SVOJOJ
BUDUĆNOSTI.**

(Nadamo se kako samo razmišljaju
na engleskom jeziku, a da će svoju
budućnost graditi u Lijepoj našoj)

*I hope I'll be a photographer
and travel the world. I think
I'll have one or two kids. Well,
future kind of scares
me. Thinking about future
gives me headache because
who knows what will happen.*

Nikolin Kušić, 8.b

*I see myself as a profes-
sional bodybuilder because
bodybuilding is everything
I think about. I'm good at
school and this year I've
improved a lot. I hope I'll
have a family and my own
house with a gym.*

Armando Gabor, 8.b

*I'll probably do something with
computers, like programming. I
hope I'll live in an apartment or a
house in a city. I'll probably have
at least one cat.*

Lucija Fanton, 8.b

*First of all, I hope I'll have a big
family. I think that I'll be mar-
ried to a handsome and clever
guy who will take care of me. I
hope I'll have three beautiful
children. I want to be a hand-
ball player and I'll definitely
have a dog.*

Tereza Udovičić, 8.b.

In 30 years' time, I'll definitely have a job connected to IT and robots. If I manage to find a wife, I will be very happy and I'll let her decide how many children we will have. I think I'll be a real geek and enjoy doing my

I would like to be an actor. It has always been my dream. I like performing and make people laugh. I think I'll have a wife and kids. I hope I will be able to take care of my family. I would like to make a career out of acting.

Juraj Šteković, 8.c

I really hope I'll work as a doctor or as a nurse. That is my big dream and I hope it will come true. I probably won't have a family or children, especially children, because I'm not really a big fan of them.

Ana Šparica, 8.c

I think that I'll work as a detective in Zagreb. I'll definitely take care of my city. I hope that I'll get married for a special and beautiful girl who will love me to the moon and back. I also hope that we will have three kids: two boys and a girl.

Franco Kravar, 8.c

I think I'll have a good job and a family. I hope I'll work for a world famous fashion or cosmetic company. I hope I'll live in a big house and have several pets. I'll probably live in Croatia but it's possible that I'll live in another European capital.

Valentina Petrinac, 8.c

Was macht dich glücklich?

Was sagen die Menschen?

Hmm, was macht mich glücklich?

Ich glaub, Glück kann man kaum beschreiben! Ich denke, jeder definiert Glück irgendwie anders. Glück ist was Gutes. Die Balance zwischen Kopf und Bauch.

Das kommt so von ganz unten hoch und dann ist das wie ein Jubeln.

Glück ist, wenn man frei ist.

Wenn die Sonne scheint. An der Elbe sein.

Wenn man die Augen aufmacht.

Kann man nicht sagen, also da gibt es andere Vorstellungen. Das muss jeder für sich selbst entscheiden.

Dass man immer das Lachen nicht verliert. Spaß am Leben.

Zufriedenheit.

Wenn man zufrieden mit sich selber ist, das ist für mich Glück.

Friede.

Frieden.

Frieden auf der Welt.

Wenn ich was mit meinem Eltern machen kann.

Wenn man sich

wünscht, den Moment festhalten zu können.

Als die Mauer fiel und ich konnte meine Mutti in den Arm nehmen und mit meinem Bruder und Mutti überall hinfahren.

Dann seh ich mich morgens nach dem Aufwachen neben ihm. Das ist ganz bestimmt nicht Geld.

Glück hängt nicht vom Geld ab.

Eine ordentliche Arbeitsstelle.

Dass ich in der Zukunft etwas aus mir mache.

Wenn man seine Rechnungen bezahlen kann.

Also erst mal würde ich mich freuen, wenn ich endlich mal einen festen Job kriegen würde.

Zu wissen, dass ich gebraucht werde.

Gebraucht zu werden.

Einfach als Mensch auftauchen und menschlich sein.

Mut zum Weiterleben.

Wenn ich jemanden hab, der mich liebt.

Wenn meine Kinder mich anlachen und

sagen, dass sie mich lieben.

Dass man sich mit der Frau nicht so viel zankt. Kein Streit.

Wenn meine Tochter noch leben würde.

Man kann ja nur glücklich sein, wenn man einmal unglücklich gewesen ist.

Wenn meine Tochter morgens aufwacht.

Wenn ich mit meiner Familie zusammen sein kann.

Mein Enkelkind.

Einen besten Freund zu haben.

Wenn mein Herz lacht.

Eine schöne Hochzeit.

Eine Freundin.

Sechs Richtige im Lotto. Geld.

Dass ich noch lebe.

Wenn ich mit meinen Freunden unterwegs bin.

An so einem Tag wie heute hier stehen zu können.

Dass ich meinen Führerschein erhalten hab.

Glück ist toll für alle.

Man hat nur dieses eine Leben und da muss man's Beste draus machen.

Glück ist, einfach zu leben.

Glück ist leben.

Vrijeme za igru

M i n e c r a f t

„Jeste li ikad zamišljali mjesto, gdje je sve napravljeno od kocaka, gdje je jedini limit vaša mašta. Možete ići kuda želite, penjati se na najviše planine, ili ići u najmračnije špilje. Možete graditi bilo kada, danju ili noću, po kiši ili po suncu, zato što je ovo najbolji svijet koji će te ikad vidjeti. Sagrađite odlične dvorce, izmislite nove strojeve, ili se vozite na rollercoasteru. Igražite s prijateljima, napravite svoju malu zajednicu. Zaštitite se s najjačim odjelom koje možete napraviti. Uništite opasnosti koje vam prijete noću. Nitko vam ne može reći što ne možete napraviti. Bez pravila koja morate slijediti ova avantura će biti kakva vi želite.“

Prvi put izdan: 7. listopada 2011

Dizajneri: Markus Persson, Jens Bergensten

Izdavači: Mojang, Microsoft Studios, Sony Interactive Entertainment

Nagrade

2015. Nagrada Nickelodeon Kids' Choice za omiljenu videoigru

2015. BAFTA nagrada za video igre za najbolju društvenu i obiteljsku igru. Mojang, 4J Studios, Microsoft Studios

2012. BAFTA Posebna nagrada za video igre - Markus Persson

2011. VGX nagrada za najbolju indie igru

Likovi: Steve, Alex, psi, patke, krave, ovce, konji i svinje

Čudovišta: Zombie, Skeleton, Slime, Blaze, Wither, Enderman, Ender Dragon, SilverFish, Spider

Postoji nekoliko Minecraft knjiga, obično su to knjige sa savjetima u vezi igrice, no, „**HEROBRINE BOOKS**“ su napravili knjigu o Minecraft zombiju.

U Minecraftu ima više opcija igre:

Creative:

U Creativu možete svašta raditi i ništa vam nije ograničeno, nećete se utopiti u vodi niti nećete umrijeti ako padnete s visokog mjesta. U tom modu ima sve ukupno 651 stvar.

Survival:

U Survivalu se stvorite bez bilo koje stvari i morate nalaziti i razbijati stvari kako bi ste preživjeli. S time da vas još dosta noćnih „čudovišta“ napada.

Hardcore:

Hardcore je isti kao i Survival samo što se razlikuje od njega po tome što kada umreš u njemu više se ne možeš vratiti u taj svijet, a u Survivalu možeš.

Multiplayer:

U njemu igrate online zajedno s drugim ljudima i svojim prijateljima na različitim serverima, kao na Hypixelu, Mineplexu i Hiveu.

Mihael Milavić, 6.c

Glazba

BOWIE OTIŠAO JE JOŠ JEDAN GENIJE

David Bowie, rođen kao David Robert Jones bio je britanski rock glazbenik, skladatelj, glumac i glazbeni producent. Bio je glazbeno aktivan punih pedeset godina i vječno sklon mijenjanju glazbenog stila i imiđa. Jedan je od najvećih rock ikona ikad.

Bowie svoj prvi album izdaje 1967. godine pod imenom David Bowie. Album je mješavina popa i psihodelije. Bowie drastično mijenja svoj glazbeni stil 1972. godine i objavljuje jedan od svojih najvećih hitova "Space Oddity". Na svojoj turneji 1976. koja je bila vrlo uspješna, ali zbog tmurne atmosfere i nacističkog pozdrava, novinari su počeli govoriti da Bowie zagovara fašizam. Bowie je imao i velikih problema s drogom. Nakon što ga mediji

počinju sve više napadati zbog nacizma i sve jače ovisnosti o drogi, Bowie se seli u Berlin. U Berlinu, Bowie se uspješno "skida" s

narkotika. Godine 1983. Bowie objavljuje svoj najpopularniji album Let's dance. Na tom albumu se pojavljuje njegova najbolja pjesma nazvana isto kao i album. Iste te godine Bowie sa Freddie Mercuryem i grupom The Queen snima veliki

hit koji postaje broj jedan na britanskoj top listi Under Pressure. Na albumu Let's Dance nalazi se još jedan njegov hit, China Girl. Bowie nastupa 1992. godine na Uskršnjem koncertu povodom smrti Freddiea Mercuryja iz grupe The Queen, održanom na Wembleyu u Londonu na kojem izvodi pjesme Heroes i Under Pressure. Bowie se prvi put oženio 1969. godine. Njihov sin Zowie rodio se u svibnju 1971. Rastaje se u veljači 1980. Godine 1976. izjavljuje da je biseksualac. Drugi put se ženi 1992. sa somalijskim supermodelom s kojim 2000. dobiva kćer Alexandru.

Posljednje godine života proveo je u New Yorku. Umro je 10. 1. 2016. od karcinoma jetre za kojeg nitko nije znao pa je njegova smrt još više zatekla sve njegove obožavatelje. Dva dana prije smrti objavio je svoj posljednji album. David Bowie će zauvijek ostati glazbena legenda.

Kristijan Kuveždić, 6.c

Moj prijatelj klavir

Moj prijatelj ne hoda, ne smije se, ali on govori na jedan poseban i najljepši način, kroz glazbu.

On je prijatelj koji nikad nije tužan, dosadan, sramežljiv. On je prijatelj koji te može naučiti uživati u glazbi, opustiti te. On je moj prijatelj već 4 godine otkad idem u glazbenu školu. Za postati njegov prijatelj treba imati

nešto sluha i volje. On ima 88 tipki (crnih i bijelih), 3 pedale i rezonantnu kutiju. Klavir me često iznervirao jer je vrlo lako promašiti tipku, dinamiku, tempo ili jednostavno ako nisi zadovoljan odsviranim. Ako se to dogodi, ne počneš lupati po njemu ili vikati na njega, nego samo udahneš i kreneš ponovo. Klavir je za mene najljepši instrument na svijetu. On proizvodi najljepši i najpuniji zvuk. Klavir treba redovito vježbati i uživati u tome što sviraš. Klavir se nakon nekog vremena umori pa ga treba ugoditi. Najbolji

skladatelji za klavir su Beethoven, Mozart... Nitko mi ne može opisati onaj osjećaj kad nakon 3 mjeseca vježbanja pred punom dvoranom dobiješ gromoglasan pljesak i pobjedu na natjecanju.

Moj prijatelj i ja družiti ćemo se dokle god budem mogao. Glazba je najljepši hobi kojeg nikada neću ostaviti. Nadam se da će čarobni svijet glazbe postati čaroban za još mnogo mojih prijatelja, a klavir pravi prijatelj kao što je i moj.

Kristijan Kuveždić, 6.c

Mali Amadeus

M a l i Amadeus je klavirsko natjecanje. Održava se svake godine, početkom petog mjeseca.

Svake godine sam sve viši razred pa s time postaje sve teže i teže. Suci su sve stroži, a

kompozicije zahtjevnije. Ove godine sam se na natjecanju predstavila s dvije kompozicije, jednu je napisao Bach, a drugu Mozart. Kada sam ušla u prostoriju i ugledala nekoliko sudaca i veliku publiku, uhvatila me panika. Ruke su mi se tresle. Bachovu kompoziciju sam odsvirala za čistu prvu nagradu. Čim sam odsvirala zadnji ton, značajno i glasno, bila sam zadovoljna.

Krenula sam svirati drugu kompoziciju - prvi stavak Mozartove sonate u G-duru. Već je sam početak bio malčice brz i kako su se nizali taktovi, tempo je bio sve brži i brži. Dovoljno brz da ne mogu izvoditi ukrase, fraze i triole. Došla sam do kraja - koji sam jedva dočekala. Sjela sam se u publiku i odslušala svoje prijatelje iz iste kategorije, a zatim smo svi zajedno otišli na sladoled dok smo čekali rezultate. "

76,50 bodova - treća nagrada", javila sam svojoj mami čim sam vidjela rezultate. Očekivala sam više, ali s ovim rezultatom sam se oslobodila ispita. Vrijedilo je truda! Sutradan smo išli u Mimaruru na dodjelu nagrada i koncert Prvonagrađenih. Bilo je prekrasno! A nagrada? Diploma, ručnik s natpisom "Mali Amadeus" i nešto malo slave. Ravnatelj je u svom govoru rekao da

ćemo koristeći svakodnevno ručnik, podsjetiti se da svaki dan treba vježbati klavir.

I što dalje. Dugo toplo ljeto i odmor od klavira. Od jeseni vježbam za još jednog Malog Amadeusa. I već imam ideju s čim ću se predstaviti! S jednim Mozartom koji mi se stvarno jako sviđa.

Lara Grulović, 6.a

Film

NA SNIMANJU CRNO BIJELOG SVIJETA

- Kamera, svijetla, akcija,

bile su riječi redatelja HTV-ove serije "Crno bijeli svijet" Gorana Kulenovića prije nego što se počela snimati prva scena druge sezone. Snimanje je bilo u prostoru Mladost Studenskoga centra nasuprot Tehničkog muzeja, a neke scene s snimane i u našoj školi. Snimanje je započelo u sedamnaest sati i trajalo do kasno u noć. U prvoj sceni dvoje dječaka pokušali su ući na koncert, ali nisu

mogli jer nisu mali kartu. Ta scena se ponavljala više puta jer su glumci svako malo krivo izgovorili tekst ili su krivo odglumili.

U sljedećoj sceni dvoje

dječaka penju se na krov i kroz prozor ulaze na koncert. Tu scenu redatelj je ponavljao još više puta jer su glumci opet zaboravljali tekst, a dogodila se i mala nezgoda. Jednom od glumaca pukle su trapere.

Kad su konačno ušli na koncert čuvar ih je vidio te je potrčao za njima.

Bilo je jako zabavno gledati snimanje Crno-bijelog svijeta jer dobiješ uvid kako to izgleda s druge strane kamere. Imali smo na snimanju stanku jer je na kratko počela padati kiša.

Fran Ogurlić, 6.b

Slobodne aktivnosti

ODBOJKA

Ove godine, već poznatoj slobodnoj aktivnosti, dodan je i pokrenut je novi projekt „Odbojka za sve“ kojim se htjelo početi obučavati učenike nižih razreda.

Svi zainteresirani učenici od prvog razreda dolazili su i učili osnove tog sporta. Za tu priliku učenicima je odijeljeno 50 majica.

Velik odaziv pokazali su učenici četvrtih razreda. Tako da sad odbojku u našoj školi treniraju učenici i učenice od četvrtog do osmog razreda.

Za vrijeme trajanja projekta, tokom ove školske godine, učenici su nekoliko puta bili pozvani navijati i gledati odbojkaške utakmice u Dom odbojke gdje su im uručene diplome i mogli su se fotografirati i igrati s najboljim odbojkašicama i odbojkašima u Hrvatskoj.

Projekt je uspješno realiziran u suradnji s O.K. Mladost iz Zagreba.

Voditelji i realizatori projekta u našoj školi su Sanja Marelić, prof. i Mirko Slavica Klarić,

TRIBO MODERNA- CAPOEIRA

U d r u g a
Amazonas u
okviru projekta
Tribo Moderna –
capoeira za
toleranciju i nenasilje
provela je natječaj
Uključi sve i pozvala
učenike da kroz crtež,
fotografiju, strip ili priču
pokažu što za njih znači
JEDNAKOST.

Natječajem su obilježili Međunarodni dan borbe protiv

rasizma (21.ožujka), a kroz 2 tjedna trajanja natječaja radovi su pristizali u kutiju pored kabineta stručne službe. Žiri su činili učenici uključeni u projekt Tribo Moderna koji su odabrali 3 najbolja rada. Nagrade su osvojili: Maksim Bilić 1.A, Brankica Prelog 7.a i Lea Bičanić 4.a

Projekt Tribo Moderna usmjeren je na promicanje tolerancije i nenasilja u lokalnim

zajednicama putem plesno borilačke vještine capoeire, a financiran je od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta i Grada Zagreba – gradskog ureda za socijalnu zaštitu i osobe s invaliditetom.

Facebook stranica projekta: <https://www.facebook.com/modernopleme/>

Teana Kostanjšek

Klokan bez granica 2016

P o d pokroviteljstvom H r v a t s k o g matematičkog društva 17. ožujka 2016. godine održano je po osamnaesti put Međunarodno matematičko natjecanje "Klokan bez granica"

na kojem je sudjelovalo 84 učenika naše škole (od 93 prijavljena učenika). U isto vrijeme s približno istim zadacima natjecali su se i učenici Armenije, Austrije, Belgije, Bjelorusije, Brazila, Bugarske, Cipra, Češke, Čilea, Ekvadora, Estonije, Finske, Francuske, Gane, Grčke, Gruzije, Hrvatske, Indonezije, Irana, Irske, Italije, Izraela, Kanade, pokrajine Katalonije, Kazahstana, Kirgistana, Kostarike, Kolumbije, Latvije, Litve, Mađarske, Makedonije, Malezije, Meksika, Moldavije, Mongolije, Nizozemske,

Norveške, Njemačke, Obale Bjelokosti, Pakistana, Paragvaja, Poljske, Portorika, Portugala, Rumunjske, Sjedinjenih Američkih Država, Srbije, Rusije, Slovenije, Slovačke, Španjolske, Švedske, Švicarske, Tunisa, Ukrajine, Velike Britanije i Venezuele. Prema međunarodnim dogovorima pravo natjecanja imali su svi učenici bez obzira na njihov uspjeh u

Vjerujemo da je natjecanje postiglo svoju svrhu i zainteresiralo učenike za rješavanje zadataka iz matematike. Nagrađeni su učenici naše škole:

Benjamin: Mihael Milavić, Lovro Međimorec

Ecolier: David Gustav Klunkay, IanDonelli, Anja Barle, Luka Sarajlija, Nea Martinović

Leptirići: Nikola Juraj, Talia Drašković

Pčelice: Jakov Galić, Mirta Pavić, Robert ŠestaniRakidžija, Leda Silov, Leon Atiković, Irja Pavković, KonradSchmidt, Tomislav Soukup
Čestitamo svim nagrađenim učenicima. Drugima više sreće druge godine.

Zahvaljujem učenicima na velikom odazivu i vidimo se i sljedeće godine.

Povjerenik
međunarodnog
matematičkog
natjecanja „Klokan bez
granica“

Kristina Branković,
prof.

redovnoj nastavi. Učenici osnovnih škola natjecali su se u pet skupina: Pčelice (2. razred), Leptirići (3. razred), Ecolier (4. i 5. razred), Benjamin (6. i 7. razred) te Cadet (8. razred).

Zahvaljujemo svim učenicima naše škole koji su sudjelovali.

Eko grupa - zločin u kokošinjcu

Forenzika

Eko-grupa, pod vodstvom profesorice Vinke Marić, broji petnaestak učenika.

Osim pripremanja

za natjecanje iz biologije, učenici posjete svake godine izložbe i radionice organizirane van škole, a povezane sa sadržajima nastave biologije.

Ove školske godine učenici su posjetili

Prirodoslovni muzej u kojem se održala radionica pod nazivom „Zločin u kokošinjcu“, u kojoj su aktivno

sudjelovali.

Druga zanimljiva manifestacija kojoj su se učenici rado odazvali je Noć biologije održana na Prirodoslovno matematičkom fakultetu.

Tena Zenko Milović (desno)

LIK 2016. - Pula

Matea Prelog, 6.c se svojom grafikom u tehnici karton-tiska, likovnog problema kontrast toplo-hladno, na zadanu temu *Mediterran* u meni plasirala među 13 učenika iz Hrvatske na državno natjecanje-izložbu iz nastavnog predmeta Likovna kultura. L I K 2016 održano u Puli, gdje je odgovorno, veselo i dostojanstveno predstavila sebe i našu školu. Zanimljivo da je na državnom susrela bivšu učenicu naše

škole i polaznicu naše Likovne grupe, Sandu Črnelč iz 4. razreda Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna, koja se u kategoriji srednjoškolaca također plasirala na državni L I K 2016 u Pulu.

Jurana Linarić-Mihalić, prof

Sanda i Matea ponosno pokazuju svoje radove

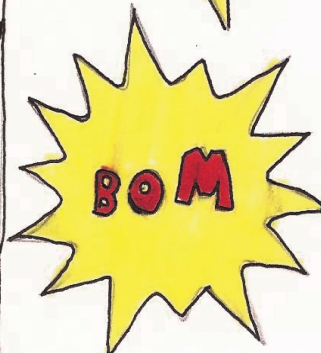
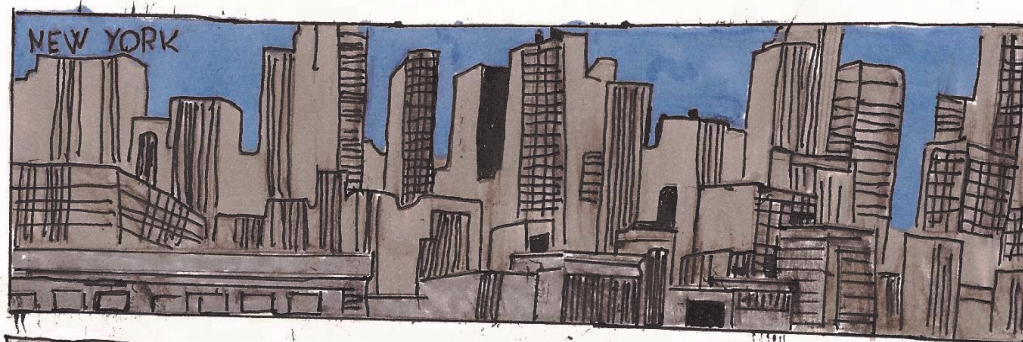

Naši uspjesi Natjecanja i smotre

Ime i prezime	Razred	Razina	Mentor
BIOLOGIJA			
Tena Zenko Milović	8.c	Županijsko	Vinka Marić
Nika Benjak	7.a		
Jana Klarić	7.a		
Mirta Maršić	7.b		
Dora Majetić	7.b		
KEMIJA			
Tereza Udovičić	8.b	Županijsko	Marijana Žderić
Jurij Jukić	8.a		
Frano Karačić	8.b		
MATEMATIKA			
Lovro Međimorec	6.b	Županijsko	Mario Matijević
Rene Pavković	7		Kristina Branković
Jurij Jukić	8.a	Državno	Mario Matijević
Borna Majerić	8.a	Županijsko	
ENGLESKI JEZIK			
Lucia Fanton	8.b	Državno	Vesna Mužek
Iris Bertoncelj	8.b	Županijsko	Vesna Mužek
Damjan Bartol Benjak	8.a		Jasna Sattler
Petra Bolt	8.b		Vesna Mužek
Leda Petrović	8.a		Jasna Sattler
Anamarija Zokić	8.a		Jasna Sattler
Nika Čerina	8.b		Vesna Mužek
Lucija Poljičanin	8.b		Vesna Mužek
LIDRANO			
Adrian Vukelja	6.a	Županijsko	Julija Vejić
Eva Šiško	6.a	Predložene za državnu smotru	
Katarina Grlić-Radman	8.c		
Vedrana Iva Rimac	8.a	Državna smotra	Vera Piščević
Martina Batur	7.c	Scenska skupina – Državna smotra	
Luka Filipović	8.a		
Grgur Hajdari	7.b		
Petra Kes	7.b		
Petra Kolundžić	7.b		
Luka Lovreković	7.c		
Mirta Maršić	7.b		
Petar Muslim	5.b		
Leda Petrović	8.a		

OBIČAN DAN

DA, DA. EVO STIŽEM.

Isječak iz stripa
Jakova Stanića,
učenika 6.c

Francuzi nacrtali najduži strip na svijetu, dug 1.6 km. Strip priča o pustolovinama Lee, koja pomoću čarobnog naliv pera putuje kroz

Priča za kraj Maslačak

Posvuda su. Rijetko će vam se dogoditi da u proljeće prolazite pored kakve livade ili parka, a da vam nakon kraćeg promatranja u oči ne upadne jarki žuti cvat ili bijela pahuljasta glavica maslačka.

Ako ste imali vremena zastati i uživati u malim stvarima, možda ste se zatekli kako -jednom, dvaput, ili toliko puta da ste prestali i brojati-otpuhujete bijele glavice koje se zatim rasprše u oblacima malih mekih padobrančića.

Da, zabavna je to aktivnost, ali biste li znali reći nešto o toj samoj biljci? Ista? Neki od vas možda neće znati reći ništa osim onog osnovnog, neki će znati ponešto, poput činjenice da je maslačak vrlo ljekovit, ali većina vas znat će upravo što treba reći.

Kao programirano izletjet će: „Maslačak je zeljasta višegodišnja biljka. Obično se nalazi u krajevima s umjerenom i hladnom klimom. Pojavljuje se na livadama, parkovima, vrtovima, uz putove i živice. Uspijeva i u visokim planinama, ali ondje mu je rozeta mnogo manja. Najčešća vrsta donesena je...

“Šalim se. Naravno da će rijetki znati toliko o jednom običnom, nevažnom cvijetu kao što je maslačak. Ali pitanje je; **zašto ne biste znali o njemu?** Zašto biste o njemu znali ista manje, nego što znate o Napoleonu Bonaparteu,

valencijama kemijskih elemenata ili linearnim jednadžbama?

Odgovor je jednostavan. Zato jer to nikada niste učili. Molim?? Nikad niste učili?! Pa tko je taj koji određuje hoće li se o maslačku nešto znati ili ne? Pa ionako ćete prije negdje naići na maslačak, nego na Napoleona kako korača parkom!

Smatram potpuno nepravednim da nam se serviraju odabrane stvari o kojima morate sve znati; vi ih naučite, možda poslije zapamtite, a možda sve zaboravite, i to vam ostane u tami baš kao i one što niste ni učili.

Tužno je pomisliti kako hodamo u životu i obavljamo radnje o kojima ne znamo ništa. Zna li da, kada otpuhujete sve te silne maslačke, vi njima zapravo pomažete u rasprostranjivanju sjemenki na nove prostore? Tako nam i naši učitelji prenose svoja znanja kako bi nam bilo lakše na novim životnim prostorima na koje stignemo.

Baš kao i sve ostalo u životu, škola ima svoje dobre i loše strane, ali je uvijek ljepše gledati pozitivno! (Osim maslačka, naravno! On je dobar za jetru, želudac, uklanjanje bradavice, njegov čaj dobar je za trudnice... u redu, prestat ću.)

Martina Batur, 7.c